

Geleneksel Türk Sanatları Araştırmaları

Prof. Aysen SOYSALDI
ARMAGAN

Editör: Doç. Sevda EMLAK

RumeliYA
Yayınclık & Publishing

Prof. Aysen SOYSALDI
A R M A Ğ A N I
[Geleneksel Türk Sanatları Araştırmaları]
A Tribute to Prof. Aysen Soysaldı

Editör
Doç. Sevda EMLAK

RumeliYA
Yayıncılık ψ Publishing

Editör / Editor
Doç. Sevda EMLAK

Yazarlar / Authors

Ahmet AYTAÇ & Ali İhsan MIHCI & Asiye KAFALIER DÖNMEZ & Aslı Seda AKBAŞ & Aydın UĞURLU & Begül ARIÖZ & Berna SEVİNÇ & Bilge KARAÖZ & Burcu ER & Dilem DOĞAN & Ebru ÇATALKAYA GÖK & Emine KETENCİOĞLU & Ezgin YETİŞ & Ferah ŞAVKAR & Feryal SÖYLEMEZOĞLU & Gözde KEMER GÜRSOY & Gözde UZGİDİM & Gülten KURT & H. Nurgül BEGİÇ & Habibe KAHVECİOĞLU SARI & Hafize Melek HİDAYETOĞLU & Hande Ayşegül ÖZDEMİR & Hande KILIÇARSLAN & Hanife GÜNEŞ YARMAÇI & Hatice ELVER & Hatice Feriha AKPINARLI & Hürrem Sinem ŞANLI & İlknur KAMILOĞLU & K. Didem ATIŞ & M. Sait ÇETİN & Meltem GÖKSEL KABALCI & Meral AKAN & Meral BÜYÜKYAZICI & Mevlüt VARLI & Mine TAYLAN & Müzeyyen BİLGİÇ & Oğuzhan KABALCI & Ömer ZAIMOĞLU & Özgür ÇETİNTAŞ & Pakize DÜBÜŞ KAYADİBİ & Pınar TOKTAŞ & Samet BEDER & Sema ETİKAN & Sema TAĞI & Servet Senem UĞURLU & Sevda EMLAK & Yusuf BİLEN & Zeynep ERDOĞAN & Zeynep Şeyma ERSÖZ & Zuhul TÜRKTAŞ

Kitap adı / Book title

Prof. Aysen Soysaldı Armağanı [Geleneksel Türk Sanatları Araştırmaları]
A Tribute to Prof. Aysen Soysaldı [Research on Traditional Turkish Arts]

APA

Emlak, S. (Ed.). (2025). *Prof. Aysen Soysaldı Armağanı [Geleneksel Türk Sanatları Araştırmaları]*. Kırklareli: RumeliYA Yayıncılık & Publishing

Grafiker / Graphic designer: RumeliYA

Kapak tasarımcı / Cover designer: Doç. Dr. Dilek AYDEMİR

Redaksiyon / Redaction: RumeliYA

Yayın dili / Publication language: Türkçe / Turkish

Yayın no / Publication number: 74

ISBN

RumeliYA: 978-625-96428-4-0

Yayın tarihi / Date published: 2025

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18760046>

Baskı yeri / Printing house

Girişim Ajans Ofset
Sertifika No:47852

Adres / Address

RumeliYA Yayıncılık ψ Publishing
Karacaibrahim Mh. Nüzhet Somay Cd., No. 49 B Merkez, Kırklareli, Türkiye

Sertifika / Certificate No 48218

web: www.rumeliya.com

e-mail: editor@rumeliya.com

Tel: +90 505 795 81 24

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ	VIII
ALBÜM	VIII
HAYATI, BİLİM VE SANAT ESERLERİ İLE PROF. AYSEN SOYSALDI <i>Sevda EMLAK</i>	1
PROF. AYSEN SOYSALDI İLE RÖPORTAJ: AKADEMİK HATIRATI HAKKINDA <i>Sevda EMLAK</i>	16
GÜZEL KAVRAMI İLE SANAT GELENEĞİNİ ANLAMAK <i>Aydın UĞURLU</i>	34
“KÜLTÜR, SANAT VE BEŞERİYET İLİŞKİSİ” BAŞLIKLİ MAKALESİ ÜZERİNDEN PROF. AYSEN SOYSALDI’NİN SANAT ANLAYIŞI <i>Özgür ÇETİNTAŞ</i>	41
ÖZEL BİR KOLEKSİYONDA BULUNAN “ZEKİ MÜREN HALILARI” <i>Zuhal TÜRKTAŞ</i>	49
NAR MOTİFİNİN DİNİ TEKSTİLLERE YANSIMALARI <i>K. Didem ATİŞ & Mine TAYLAN</i>	63
DOĞAL BOYACILIĞIN FARKLI UYGULAMALARI <i>Hürrem Sinem ŞANLI</i>	76
GELENEKSEL DOKUMALARIN KORUNMASINDA BİLİMSEL ARAŞTIRMALARIN ROLÜ <i>Hafize Melek HİDAYETOĞLU</i>	84
KONYA EMİRGAZİ YÖRESİ DOKUMALARINDA TESPİT EDİLEN BİTKİSEL BOYA KAYNAKLARI VE BOYAMA YÖNTEMLERİ <i>Meral AKAN</i>	93
BULDAN’DA YAŞAYAN BİR DOKUMA USTASI: MUSTAFA SUCU VE DOKUMACILIĞI <i>Zeynep ERDOĞAN & Feryal SÖYLEMEZOĞLU</i>	104
TEKSTİL DESENLENDİRMEDE REZERVE BOYAMA TEKNİĞİ: BATİK <i>Sema TAĞI</i>	113
GİRİT DANTELİ <i>H. Nurgül BEGİÇ & Dilem DOĞAN</i>	122
HALI DOKUMACILIKTA MODEL HALI GELENEĞİ <i>Hande KILIÇARSLAN & Oğuzhan KABALCI</i>	131

ADANA İLİ FEKE İLÇESİ NAMAZLAĞI DOKUMALARI <i>Mevlüt VARLI & Sema ETİKAN</i>	139
BELEDİ TEZGÂHINDA ALTERNATİF PEDAL-ÇERÇEVE BAĞLANTI DÜZENLERİ <i>Ebru ÇATALKAYA GÖK</i>	153
SİNOP-GERZE PATİK ÖRÜCÜLÜĞÜ KOMPOZİSYON ÖZELLİKLERİ <i>Gülten KURT</i>	169
IZVORUL-CRIŞULUI KİLİSESİNDE YER ALAN GÖRDES HALISININ HİKAYESİ VE MEVCUT DURUMU <i>Ömer ZAIMOĞLU</i>	187
DENİZLİ-BEYAĞAÇ KİLİM, CİCİM VE ZİLİ DOKUMALARI <i>Habibe KAHVECİOĞLU SARI</i>	197
İKONOĞRAFİK BAĞLANTILARI İLE ANADOLU KİLİMLERİNDE EL MOTİFİ <i>Servet Senem UĞURLU</i>	210
TABURLAR KÖYÜ CAMİ'NDE BULUNAN ÜÇ KİLİM ÖRNEĞİ <i>Meltem GÖKSEL KABALCI</i>	220
TARİHİ TEKSTİLLERİN KORUNMASI VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ ÇALIŞMALARINDA ANALİZ YÖNTEMLERİ <i>Gözde UZGİDİM</i>	233
BİR İŞLETME ÖRNEĞİNDE TEKSTİL TASARIM SÜRECİ VE TASARIMCININ ROLÜ <i>Hande Ayşegül ÖZDEMİR</i>	243
ELBİSTAN İLÇESİ SECCADELERİ <i>Oğuzhan KABALCI</i>	254
AFYONKARAHİSAR/DAZKIRI YÖRESİ HALI YASTIKLARI <i>Hatice ELVER</i>	268
TOKAT MEVLEVİHANE VAKIF MÜZESİNDE YER ALAN KIRŞEHİR HALI SECCADELERİ <i>Gözde KEMER GÜRSOY</i>	282
ÇORUM MÜZESİ ENVANTERİNDE BULUNAN HAYAT AĞACI MOTİFLİ PEŞKİR ÖRNEKLERİ <i>Begül ARIÖZ</i>	294
GELENEKTEN POPÜLER KÜLTÜRE BİR EVRİM “KIRK-YAMA” <i>Emine KETENCİOĞLU</i>	305

SEPETÇİLİK VE DOKUMA SANATI <i>Pakize DÜBÜŞ KAYADİBİ</i>	317
KEMHA KUMAŞ DOKUMACILIĞI HAKKINDA OSMANLI ARŞİVLERİ'NDE YER ALAN BAZI BELGELER <i>Ahmet AYTAÇ</i>	330
KARADENİZ EREĞLİ KETEN (ELPEK) DOKUMACILIĞI <i>Ferah ŞAVKAR</i>	340
MİLAS HALI SANATINDA GÖRÜLEN HAYVAN MOTİFLERİ <i>Berna SEVİNÇ</i>	352
ANADOLU DOKUMA KÜLTÜRÜNDE HEYBELER: FORM, TEKNİK VE MOTİF ANALİZİ <i>Hanife GÜNEŞ YARMACI & Hatice Feriha AKPINARLI</i>	364
HAT SANATINDA RENGİN YAZI ESTETİĞİNE KATKISI <i>Yusuf BİLEN & M. Sait ÇETİN</i>	380
KALEMİŞLERİNE FARKLI BİR BAKIŞ: MALZEME, TEKNİK VE KORUMA <i>Ezgin YETİŞ</i>	396
NURUOSMANİYE KÜTÜPHANESİ'NDE YER ALAN 20 ENVANTER NUMARALI MUSHAF-I ŞERİF'İN TEZYİNATI <i>Pınar TOKTAŞ & Zeynep Şeyma ERSÖZ</i>	409
FETULLAH ARİF-İ ÇELEBİ'NİN SÜLEYMANNÂME MİNYATÜRLERİNDE HÂLE SEMBOLİZMİ <i>Bilge KARAÖZ & Ali İhsan MIHÇI</i>	424
DİYANET İŞLERİ KÜTÜPHANESİNDE BULUNAN ÜÇ ADET KUR'AN-I KERİMLERİN TEZHİPLİ SAYFALARI <i>Müzeyyen BİLGİÇ</i>	438
ANADOLU SELÇUKLU DÖNEMİ YAZMA ESER TEZHİPLERİNİN DESEN ŞEMA PLANLARI (XIII. YÜZYIL) <i>Burcu ER</i>	450
MURAKKA' TEZHİPLERİ <i>Ash Seda AKBAŞ</i>	463
OSMANLI SERAMİKLERİNDE GÖRÜLEN VAZOLU ÇİÇEK BUKETLERİ <i>Samet BEDER</i>	474
MESNEVÎ ŞERİF TEZHİBİNDE MEKİK FORMUNUN KULLANILIŞI <i>Asiye KAFALIER DÖNMEZ</i>	483

PROF. ÜLKER MUNCUK MÜZESİNDE BULUNAN BROŞLARIN
İNCELENMESİ

496

Meral BÜYÜKYAZICI

TAKI OLARAK KULLANILAN GELENEKSEL NAZARLIK ÖRNEKLERİ

504

İlknur KAMILOĞLU

SUNUŞ

Türk dokuma sanatının tarihsel sürekliliğini, estetik derinliğini ve simgesel dilini akademik ölçütlerle buluşturan Prof. Aysen SOYSALDI Geleneksel Türk sanatları alanına bıraktığı özgün katkılarla, Türk kültürü araştırmalarında öncü bilim kadınları arasında seçkin bir yere sahiptir.

Soysaldı'nın akademik yaşamı, bir kültürün sessiz ama derin köklerine dokunan yorumu andırır. Soysaldı, daha küçük yaşta eline melekesi düşen ve hayatının üç dönemine sirayet eden dokuma sanatıyla özdeşleşmiştir. Bu sebeple Türk halı ve kilim sanatında sıklıkla kullanılan ve Soysaldı'nın dokuma eserlerinde rastladığımız bilgi ve bereketin sembolü olan "Hayat Ağacı" motifi Soysaldı'nın kişiliğinin somut bir karşılığıdır. Köklerinden güç alan hayat ağacı, çocukluğundan bu yana dokuma sanatı ile özdeşleşmesini, dalları ise geçmişten geleceğe uzanan bilimsel üretkenliğini temsil eder. Her öğrencisi, bu ağacın gövdesinden filizlenen yeni bir dal, her araştırması ise kültürel mirasa katılan bir yaprak gibidir.

Prof. Aysen SOYSALDI, bilgiyle inceliği, akılla letafeti, geleneği ise bilimin evrensel diliyle buluşturmuş ender akademisyenlerden biridir. Dokuma sanatına dair yürüttüğü çalışmalarda, Anadolu kültürünün sessiz ama güçlü hafızasını derin bir anlayışla çözümlenmiş; ilmî yaklaşımını daima estetik bir duyarlılıkla yoğurmuştur. Onun kaleminde desen, motif ve renk; yalnızca görsel unsurlar değil, insanın doğayla ve varlıkla kurduğu kadim ilişkinin simgeleridir.

Saygıdeğer Prof. Aysen SOYSALDI hocamızın akademi ve sanat dünyasına katkılarına vefa ve emekliliğini taçlandırmak amacıyla yapılan bu eser; yıllarca yetiştirdiği birçok talebesi ve akademik çalışmalara beraber imza attığı meslektaşlarıyla yapılmış yadigâr bilimsel bir kitaptır. Kitap 43 bölüm ve 49 yazardan oluşmaktadır. Kitapta yer alan yazılar konularına göre sıralanmıştır. İlk bölümde hayatı, bilim ve sanat eserleri, ikinci bölümde hocamız ile akademik hatıratına dair söyleşi, üçüncü bölümde Prof. Aydın UĞURLU hocamızın yazısı, dördüncü bölümde hocamızın sanat anlayışı üzerine bir değerlendirme, beşinci bölümden otuz ikinci bölüme kadar Tekstil-Halı ve Kilim konuları, otuz üçüncü bölümden kırk birinci bölüme kadar Hat, Kalemîşi, Tezhip, Minyatür ve Seramik, kırk iki ve kırk üçüncü bölümler takı üzerine yazılmış çalışmalardan oluşmaktadır.

Bu kitap Prof. Aysen SOYSALDI'nın bilime, kültüre ve insan yetiştirmeye adanmış yaşamına duyulan saygının, onun ilmî mirasını gelecek kuşaklara taşıma isteğinin bir ifadesidir. Kitabın her sayfası, hocamızın letafet ile örülmüş hayat çizgisine, sessiz ama kalıcı etkisine bir selam niteliğindedir.

Bu eserin ortaya çıkmasında bize yazıları ile destek olan saygıdeğer bilim insanlarına en içten teşekkürlerimi sunarım. Kitabın her aşamasında bana desteğini esirgemeyen kıymetli dostum Dr. Öğr. Üyesi Hande Ayşegül ÖZDEMİR'e ve RumeliYA Yayıncılık & Publication editörü sayın Prof. Dr. Yakup YILMAZ'a en derin şükranlarımı sunuyorum.

Bu kitap, yalnızca bir armağan değil, bir ahde vefadır.

En içten saygılarımla...

Doç. Sevdâ EMLAK

Editör

ALBÜM

Prof. Aysen SOYSALDI, Bir Hatıra Fotoğrafi, Bakü, 2016.

Kız Sanat Orta Okulu, Okul Müdürü Teşekkür Belgesi Verirken (3. Sınıf). Denizli,1974.

Vali Vefki Ertürk Kız Meslek Lisesi, Denizli, 1976.

Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu Nakış Atölyesi Sınıf Arkadaşları. Ankara,1980.

Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu 4. Sınıf Arkadaşları ile Yemekhane Hatırası, Ankara, 1981.

Geleneksel Türk El Sanatları Öğretmenliği Programı Mezuniyet Hatırası. Yrd. Doç. Yılmaz Özcan, Prof. Tevhide Özbağı ve Prof. Dr. Vildan Çetintaş'la Birlikte. Ankara, 1999.

Alan Araştırmasında Kilim Dokumacı Kaynak Kiřiyle Sohbet. Yozgat, ekerek, 2004.

Bitola/Manastır'da Atatürk Okuduđu Okul Múzesi Ziyaret Anısı. Ohri-Kuzey Makedonya, 2005.

Bir Proje Alan Çalışması Anısı. Ohri-Kuzey Makedonya, 2005.

İlk Kişisel Sergi Açılışı; Prof. Dr. Sadık Tural (Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurum Başkanı), Prof. Bilge Sain (Soysaldı'nın Lisans Atölye Hocası ve Mesleki Eğitim Fakültesi Bölüm Başkanı) MKM. Ankara, 2006.

İlk Kişisel Sergi Sonrası Aile Fotoğrafi, Sağdan; Ahmet Soysaldı (eşi), Tangül Sınav (Abisi Osman Sınav'ın eşi), Dr. Gönül Deryal (Kuzeni), Prof. Dr. Olcay Şendil, İrem Soysaldı (Kızı). Ankara, 2006.

Bir Sempozyum Akşamı, Mesleki Eğitim Fakültesi El Sanatları Bölüm Hocaları; Aysen Soysaldı, Meral Büyükyazıcı, Serpil Ortaç, Mediha Güler, Feriha Akpınarlı, Yakute Develioğlu ve Gülten Kurt. Eskişehir, 2006.

7. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi, Gaziantep'te Kongre Arası Kilim Ustası Süleyman Ercan ile Sohbet, Soldan; Prof. Tevhide Özbağı, Aysen Soysaldı, Süleyman Ercan ve Bir Yakını, Prof. Dr. Örcün Barışta Hocam. Gaziantep, 2006.

Alan Araştırması. Tekirdağ, Karacakılavuz, 2007.

Yozgat Müze Çalışması Anısı; Sağdan, Tomris Yalçinkaya (Rahmetli) Aysen Soysaldı, Müze Uzmanı, Emel Erkaplan ve Gülten Kurt. Yozgat, 2007.

Doçentlik Sözlü Sınavı Öncesi Abim Osman Sınav (Yapımcı ve Yönetmen) Birlikte Sınava Girdiğimiz Feriha Akpınarlı ve Oya Sipahioğlu. Ankara, 2008.

Doçentlik Sınavı Sonrası, Tebliğ ve Giydirilen Cübbe Hatrası. Ankara, 2008.

Doçentlik Sınav Jüri Üyeleriyle Hatıra Fotoğrafı, Soldan Sağa; Prof. Ayten Sürür, Prof. Günay Atalayer, Doç. Aysen Soysaldı, Prof. Aydın Uğurlu, Prof. Şerife Atlıhan, Prof. Ayla Salman. Ankara, 2008.

Doçentlik Sözlü Sınav Sonrası Jüri ile Çay Sohbeti. Ankara, 2008.

Halı Dokumacı Ustalarla Sohbetten. Aksaray-Taşpınar, 2009.

Halı Tezgâhı Anısı. Aksaray-Taşpınar, 2009.

Elpek Keten Dokuma Atölyesi, Öğretmen Nurcan Yavuzdeğer. Zonguldak Ereğli, 2009.

Müzeler Haftası Panel Anısı, Ankara, 2009.

Yozgat Halk Eğitim Müdürlüğü Cicim Dokuma Uygulamalı Seminer Çalışması. Yozgat, 2009.

Bir Panel Anısı, Soldan; Prof. Dr. Bekir Deniz, Prof. İsmail Öztürk, Aksaray Üniversitesi Rektörü, Prof. Aysen Soysaldı, Prof. Dr. Mustafa Genç. Aksaray, Taşpınar, 2009.

Azerbaycan-Gobustan Gezisinden Bir Anı. Azerbaycan, 2012.

Türk Halk Kültürü Araştırmaları Kurumu Ödül Töreni Anısı. Ankara, 2012.

Ankara Üniversitesi Rektörlüğünde Kişisel Sergi Açılışı. Ankara, 2013.

Gazi Üniversitesinde Prof. Dr. Funda Doğruman Al Tarafından Düzenlenen Uluslararası Mikrobiyoloji Kongresinde Geleneksel Türk Sanatları Sergisi ve Workshop Çalışmasından, Pınar Toktaş ve Bilge Karaöz'le Birlikte. Ankara, 2015.

Bir Sempozyum Anısı, Akdeniz Üniversitesi. Antalya, 2016.

Azerbaycan Halı Müzesi, Ortak Nakışlar Sempozyumu Anısı ve Müze Müdürü Şirin Hanım, Aysen Soysaldı, Berna Sevinç, Yaşar Çoruhlu, Hatice Esedova, Mustafa Karadaş, Kübra Aliyeva. Yunus Emre Enstitüsü Müdürü. Azerbaycan, 2016.

Gelenekli Sanatlar Çalıştayı Katılım Belgesi, Atatürk Kültür Merkezi Başkanı. Ankara, 2017.

Gelenekli Sanatlar Çalıştayı. Atatürk Kültür Merkezi, Ankara, 2017.

Yayın Teşvik Ödülü. Ankara, 2021.

Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Bilim Kurulu Üyeleri Toplantı Anısı. Ankara, 2022.

Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Bilim Kurulu Üyeleri Toplantı Anısı. Ankara, 2022.

Uluslararası Türk Dünyası Halı, Kilim ve Keçe Sanatları Sempozyumu. Dolmabahçe Sarayı, İstanbul, 2022.

Uluslararası Türk Dünyası Uluslararası Halı, Kilim, Keçe Sanatları Sempozyumu Kapanış Oturumu. Dolmabahçe Sarayı, İstanbul, 2022.

Mamak Belediyesi Tünel Sanat Merkezi Açılışı, HBV. Geleneksel Türk Sanatları Lisans ve Lisansüstü Öğrencileri Sergisi. Ankara, 2023.

Gelenekten-Geleceğe 4 Sergisi Açılışı, Milletvekili Şenol Sunat, HBV. Üni. Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Metin Orbay, TESAM Müdürü Prof. Aysen Soysaldı, Prof. Dr. H. Sinem Şanlı. Ankara, 2024.

Gelenekten Geleceğe 4. Geleneksel Türk Sanatları Sergisi, Ankara Resim ve Heykel Müzesi, HBV. Geleneksel Türk Sanatları Bölümü Öğretim Kadrosu. Ankara, 2024.

Türk El Sanatları Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü ile Ankara Tarım İl Müdürlüğü'nün Ankara Sof Kumaş Dokuma Çalışmalarının Sonunda Yapılan Panel Sunumu. Ankara, 2024.

The 5th Tabriz International Festival For Creativity and Innovation in Islamic Arts and Craft (5. Uluslararası İslami Sanatlarda Yaratıcılık ve İnovasyon Festivali). Tebriz, 2025.

Gög/Gök Mescit Ziyareti. Tebriz, 2025.

Tebriz Meydanı Halı Anıtı. Tebriz, 2025.

Cadde Bostan Sahili. İstanbul, 2022.

İşimi Kutlu Görev Bilerek, Vatana Millete Faydalı İnsanlar Yetiştirmek İçin Sevgi, Barış ve Kardeşlik İlkeleri ile Çalışan Eğitim Neferi Olmaktan Onur Duydum, Daima Duyacağım.

Prof. Aysen SOYSALDI

“Ne Mutlu Türküm Diyene”

M. Kemal ATATÜRK

HAYATI, BİLİM VE SANAT ESERLERİ İLE PROF. AYSEN SOYSALDI

Sevda EMLAK¹

SOYSALDI Meslek Lisesi öğretmeni olarak başladığı 44 yıllık hizmet hayatında asistanlıktan öğretim üyeliğine, bölüm başkanlığından, enstitü müdürlüğüne çeşitli görevlerde bulunmuştur.

1958'de Burdur Yeşilova-Düden köyünde SINAV ailesinde doğdu ve 9 yaşındayken ailesiyle Denizli'ye göç etti. İlk, orta ve lise öğrenimlerini Denizli'de tamamladı. 1981'de Millî Eğitim Bakanlığı, Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu, İşleme Dokuma Örgü Öğretmenliğinden mezun oldu. Altı yıl Kız Meslek Liselerinde nakış ve dokuma dersleri öğretmenliği yaptı. 1987'de Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi, Kız Sanat Eğitimi Yüksek Okulu, Süsleme Sanatları bölümünde Araştırma Görevlisi, 1989'da aynı bölümde Öğretim Görevlisi oldu. 1990'da Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, El Sanatları Anabilim Dalında tezli yüksek lisansını tamamladı. 1990 yılında, aynı enstitüde, YÖK'ün Yüksek Öğretim Kurulu'nun Sanat Dallarında Lisansüstü Yönetmeliği'nin geçici 3. maddesi uyarınca yapılan sınavı kazanarak, El Sanatları Anasanat Dalında Sanatta Yeterlik (Dr.) unvanı aldı. 1993'te Gazi Üniversitesi Mesleki Yaygın Eğitim Fakültesi El Sanatları Yaygın Eğitimi Bölümü, Dokuma Anasanat Dalında Yardımcı Doçent oldu. 2001'de, kadrosu Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi'ne aktarıldı. 2003'te ABD. Michigan State University'de "İleri Mesleki Geliştirme Programında beş aylık dil ve mesleki eğitim aldı. 2008'de Güzel Sanatlar Temel Alanı, Geleneksel Türk Sanatları Bilim/sanat alanı-Halı, Kilim Eski Kumaş Desenleri dalında Doçentlik unvanı aldı. 2009 yılında Gazi Üniversitesi, Mesleki Eğitim Fakültesi Tekstil Dokuma Örgü Eğitimi Anabilim Dalında Doçent kadrosuna atandı. 2013 yılında Gazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi-Tekstil Tasarımı Bölümünde Profesör oldu. 2012-2016 yılları arasında Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Müdürlüğü yaptı. 2013 yılında rektörlük tarafından görevlendirildiği Geleneksel Türk Sanatları Bölümü kurucu öğretim üyesi ve bölüm başkanlığı görevini 2021 yılına kadar sürdürdü. Halen Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölümünde öğretim üyesi olarak görevini sürdürmektedir. 2013-2025 yılları arasında Fakülte Kurulu Fakülte Yönetim Kurulu üyeliği yapmıştır.

Halı, kilim, keçe, el dokuması kumaş, doğal boya, işleme, oya ve el sanatları alanlarında basılmış birçok kitap, makale ve bildiri yayımları bulunmaktadır. Soysaldı'nın kitap editörlükleri içinde Atatürk Kültür Merkezi yayını, üçer ciltlik külliyat olan "Cumhuriyet Dönemi Türk Halıcılığı" ve "Türk Kilimleri" kitapları ile T.C. Ticaret Bakanlığı yayını olan "Geleneksel Meslekler Kılavuzu/Ansiklopedisi" adıyla yayınlanan Türkiye'de zanaatkarlık mesleklerinin tanıtımını içeren iki ciltlik -e kitap bulunmaktadır.

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdürlüğü, XXII ve XXIII. Dönem UNESCO Milli Kültür İhtisas Komitesi Üyeliği, Kültür Bakanlığının; DÖSİM Seçici Kurulu ve SOKÜM Taşıyıcıları Değerlendirme Kurulu ve Milletlerarası Halk Kültürü Kongreleri Bilim Kurulu Üyeliği görevleri yapmıştır. 2019-2025 yılları arasında üç dönem Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu-Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Bilim Kurulu Üyeliği-Türk Sanatları Bilim ve Uygulama Kolu Başkanlığı, yine aynı dönemlerde, kurumun Tr Dizinde taranan Arış Dergisinin Yayın Kurulu Üyeliği görevini yürütmüştür.

Prof. Dr. Aysen Soysaldı 1984 Ağustos ayında Av. Ahmet Soysaldı (1982-1990) yılları arasında Gazi Üniversitesi'nde Öğretim Görevlisi) ile evlenmiştir. Bu izdivaçtan 1986 Mayıs ayında Alperen, 1987 Aralık ayında İrem, 1990 Eylül ayında ise Kerimcan adında üç çocuğu dünyaya gelmiştir.

Prof. Aysen SOYSALDI Danışmalığında Yapılan Doktora/Sanatta Yeterlik Tezleri

Sevda Emlak, Amasya II. Bayezid Kütüphanesi'nde Bulunan Şah u Geda Mesnevi'sinin Tezyinatı ve Özgün Tasarımlara Yansıması, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2017.

¹ Doçent, İzmir Demokrasi Üniversitesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölümü (İzmir, Türkiye), sevda.emlak@idu.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5311-6726>

Ebru Ateşok, İç Anadolu Bölgesi Günümüz Çömlekçilik Üretiminde Durum Tespiti ve Yeni Tasarımlar, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2017.

Ebru Gök Çatalkaya, Ülker Muncuk Müzesinde Bulunan Kenan Özbel Kataloğundaki İlave İplikle Desenlendirilmiş Kumaşların Analizi ve Deneysel Dokumalar, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Sanat Dalı, 2018.

Vedat Ünal, Kilim Koruma ve Onarım İlkeleri, Meslek Analizi ve Uygulanabilirliği, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Sanat Dalı, 2019.

Sümeysra Erdem, Sultan III. Ahmed'in Bazı Eserlerinin Hat Sanatı Bakımından Tahlili, Gazi Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2019.

Ferah Şavkar, Zonguldak Ketten Bezi Dokumacılığı ve Yorumsal Dokumalar, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2023.

Hatice Elver, Kars Merkez ve Arpaçay İlçesi Koç Köyü Halı Motifleri ile Yeni Desen Tasarımları, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2023.

Aslı Seda Akbaş, Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi'nde Bulunan Bazı Murakka'ların Tezhip Sanatı Açısından Değerlendirilmesi ve Güncel Uygulamalar, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2023.

Burcu Er, Anadolu Selçuklu ve Beylikler Dönemi Türk Tezhip Sanatında Rumi Motif Analizleri ve Güncel Yorumlamaları (XIII.-XIV. Yüzyıllar), Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2023.

Meltem Göksel Kabalcı, Ankara İli Elmadağ İlçesi Tiftik Dokumaları ve Özgün Tasarımlar, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2024.

Prof. Aysen SOYSALDI Danışmalığında Yapılan Yüksek Lisans Tezleri

Mücella Kahveci, Erzurum, Erzincan ve Bayburt İllerinde Üretilen Ehram Dokumalarında Kullanılan Hammadde ile Üretililecek Yeni Ürün Tasarımları, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Sanat Dalı, 1998.

Silvana Şimşek, Aydın Yöresi Kırkitli Düz Dokumaları ve Çağdaş Tasarımlarda Uygulanışı, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2000.

Ayla Yaren Vanlı, Balıkesir İli Gönen İlçesi İğne Oyaları ve Halk Eğitim Merkezinin İğne Oyacılığına Katkısı, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı 2008.

Emel Çenet Kürtüloğlu, Osmaniye İli Toprakkale ve Düziçi Yöresinde Kırkitli Dokuma Geleneği, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Bilim Dalı 2009.

Kemal Ertekin, Antalya İli Turizm Sektöründe Türk El Halısı Pazarlayan İş Yerlerinde Çalışanların Tüketici Tercihleri Hakkındaki Görüşleri ve Eğitim Durumları, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2009.

Figen Baykal Ertem, Dokumalarda ve Takılarda Görülen Nazar Motifleri, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2009.

Yeşim Özkan, Aydın Müzesinde Bulunan Etnografik Takılar, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Bilim Dalı. 2010.

Nihan Macunlu, Döşemelik Kumaşlarda İleri Terbiye Teknolojileri ile Kazandırılan Fonksiyonel Özellikler Hakkında Tüketici Tutumları, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Dokuma ve Örgü Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2010.

Özge Ilgın, 21. Yüzyıl Başında Tepme Keçe Ürünlerinin Geleneksel ve Çağdaş Tasarımlar Açısından İncelenmesi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2011.

Yılmaz Harbeliođ, Taşpınar Halı İpliklerinin Boyanmasında Uygulanan Doğal Boyama Yöntemlerinin Reçetelendirilmesi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2011.

Ebru Ayyıldız, Milli Kütüphane' deki 19. Yüzyıl El Yazması Kur'an-ı Kerimlerin Süsleme Özellikleri, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2014.

Merve Öztürk, 14. Yüzyıla Ait Marzubanname Adlı Eserin Minyatürlerinin Renk ve Biçim Özellikleri, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2015.

Zeynep Küççük, Katı' Sanatı Öğretim Modülünün Oluşturulması (Mehmet Selim Divanı Örneği), Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı 2015.

Neslihan Parabaş, Niğde Yöresi Halılarının Teknik ve Desen Özellikleri, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı 2015.

Aytaç Ahmet, Sahip Ata Vakıf Müzesi'ndeki Karapınar Dokumaları, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Sanat Dalı, 2015.

Merve Kömürođlu, Ağrı İli Taşlıçay İlçesi Halıcılığı ve Halk Eğitimi Merkezi Halıcılık Kurs Faaliyetleri, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2016.

Betül Yağız Türk Süsleme Motif ve Üsluplarının 21. Yüzyıl Başı Eşarp, Şal ve Fular Tasarımına Etkileri, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2016.

Veysel Seyhan, İzmir Etnografya Müzesinde Bulunan 3174 Envanter Numaralı Minyatürlü El Yazması Eserdeki Tasvirlerin Değerlendirilmesi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Geleneksel Türk El Sanatları Ana Bilim Dalı, 2016.

Said Kaya, İHİB Halı Tasarım Yarışmasında Ödül Alan Eserlerin Malzeme, Teknik ve Desen Özellikleri, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı, 2017.

Elif Sağlam, Ankara İli Çankaya İlçesi 20. Yüzyıl Ortası Camilerinin Mahmut Akok Tasarımı Çini Programları, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2017.

Derya Altınok, Hadikat'üs Süeda Adlı Eserin Minyatürlerinin Renk ve Biçim Özellikleri, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, 2017.

Kadir Sakođlu, Keçiören Estergon Kalesi Kültür Merkezi Etnografya Müzesinde Bulunan Hat Levhaları, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Sanat Dalı, 2018.

Şeyma Balcı, Karatay Medresesi Çini Eserler Müzesinde Bulunan Seramiklerin İncelenmesi ve Çağdaş Tasarımlarla Yorumlanması, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü El Sanatları Ana Bilim Dalı, 2019.

Hülya Bayrak, Şükûfe Tarzı Çiçek Süslemelerinin Çini Üzerine Uygulamaları, Gazi Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Sanat Dalı 2019.

Fatma Nematlı, Aydın Koçarlı Cihanođlu Camii Haziresi 19. Yüzyıl Mezar Taşlarında Motif ve Kompozisyon, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Bilim Dalı 2020.

İlknur Yılmaz, 16.-18. Yüzyıl Osmanlı Beratlarının Hat Sanatı Özellikleri ve Yeni Levha Uygulamaları, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı 2024.

Eda Fatma Kahraman, Ankara İli Nallıhan İlçesi Bez Dokumaları, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Tekstil Tasarımı Ana Bilim Dalı,2025.

Bilgenur Polat, Afyonkarahisar Gedik Ahmet Paşa Cami Harimi Kalem İşi Tezyinatı, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, El Sanatları Eğitimi Ana Bilim Dalı, Geleneksel Türk El Sanatları Eğitimi Bilim Dalı, 2025.

Fatma Zehra Yağmur, Ankara Etnografya Müzesi'ndeki Hat Levhaları, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı (Devam Ediyor).

Prof. Aysen SOYSALDI' nın Akademik Çalışmaları

Kitapları

Soysaldı Aysen, (2009). Düz Dokuma Teknikleri ve Teknik Desen Çizimleri (Kilim Cicim Zili Sili Sumak) Atatürk Kültür Merkezi Yayını.

Güler Mediha, Akpınarlı Hatice Feriha, Soysaldı Aysen, Ülger Nihal, Balkanal Zeynep, Kurt Gülten, Koçak Emine, (2013). Mengen El Sanatları, Fırat Ofset, Editör: Yaprak Pelin Yılmazoğlu.

Yalçinkaya Nazime Tomris, Soysaldı Aysen, Lale Özder, Kurt Gülten, Erkaplan Emel ve Kale Süheyla (2022), Yozgat Geleneksel El Sanatları ve Giyim Kuşam Örnekleri Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi e-yayını, Editör: Emel Erkaplan.

Soysaldı Aysen, Bahar Tuba, Aral Songül, (2024). Burdur'da Dokuma, Örmeye ve İşleme Sanatları, Hacı Bayram Veli Üniversitesi Türk El Sanatları Uygulama ve Araştırma Merkezi e-Yayını.

Editörlüğünü Yaptığı Kitaplar

Aktaş Yasa Azize-Soysaldı Aysen (2013) "Göynük El Sanatları Paneli ve Çalıştayı Bildirileri" Göynük Belediyesi Yayını.

Akpınarlı Feriha, Soysaldı Aysen, Ortaç Serpil, Başaran Fatma Nur, Büyükyazıcı Meral, (2008) I. El Ulusal El Sanatları Sempozyum Bildirileri, Gazi Üniversitesi Türk El Sanatları Uygulama ve Araştırma Merkezi Yayınları-1.

Soysaldı Aysen (2020) Cumhuriyet Dönemi Türk Halıcılığı Kitabı (3 Cilt), Atatürk Kültür Merkezi Yayını.

Soysaldı Aysen (2022) "Geleneksel Meslekler Rehberi /Ansiklopedisi" e-kitap, T.C. Ticaret Bakanlığı yayını, <https://esnafkoop.ticaret.gov.tr/yayinlar/geleneksel-meslekler-rehberi-ansiklopedisi>.

Soysaldı Aysen (2023) Türk Kilimleri (3 Cilt), Atatürk Kültür Merkezi Yayını.

Soysaldı Aysen (2023) Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi / Cumhuriyetin 100. Yılına Armağan Dizisi- III / "Prof. Ülker Muncuk Müzesi", Nobel Akademik Yayıncılık

Soysaldı Aysen, (2023) "Tekstil Boyamacılığı" Atatürk Üniversitesi Açık ve Uzaktan Eğitim Fakültesi Yayını.

Kitap Bölümleri

Soysaldı Aysen, (2012). Tren Sesi Eşliğinde Kurtuluş Hazırlıkları, Bölüm adı: "TCDD Millî Mücadele Dönemi Atatürk Konutu ve Vagondaki Bazı Tekstil Eserlerin Konservasyonu ve Restorasyonu", T.C. Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, TCDD ve GÜ. Güzel Sanatlar Fakültesi Yayını.

Soysaldı Aysen, (2017). Ortak Miras/Türk Dünyasında Ortak Kültürel Değerler, Bölüm Adı: "Dokuma Yazgı", Popüler Akademi.

Soysaldı Aysen, Kabalcı Oğuzhan, (2020). Kahramanmaraş Tarih, Kültür, Sanat Araştırmaları, Bölüm Adı: "Osmanlı Salnamelerinde Kahramanmaraş Halı-Kilim Dokumacılığı". Palet Yayınları.

Soysaldı Aysen, Kahvecioğlu Sarı Habibe, (2020). Cumhuriyet Dönemi Türk Halıcılığı Kitabı, Bölüm Adı: "Denizli İli Halıları-Çal ve Güney Yöresi Örnekleri", Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.

Soysaldı Aysen, Çatalkaya Gök Ebru, (2020). Türk Halıcılığı Kitabı, Bölüm Adı: "Halı Bibliyografyası", Atatürk Kültür Merkezi.

Soysaldı Aysen (2020). Cumhuriyet Dönemi Türk Halıcılığı Kitabı, Bölüm Adı: "Türk İslam Hayat Tarzında Halıların Yeri ve Önemi", Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.

Soysaldı Aysen, Ülger Nihal (2020). Cumhuriyet Dönemi Türk Halıcılığı Kitabı, Bölüm Adı: "Burdur Halıları", Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.

Soysaldı Aysen, Kahvecioğlu Sarı Habibe, (2020). Cumhuriyet Dönemi Türk Halıcılığı Kitabı, Bölüm Adı: “Denizli İli Halıları Çal ve Güney Yöresi Örnekleri”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.

Soysaldı Aysen, Göksel Kabalcı Meltem, (2020). Cumhuriyet Dönemi Türk Halıcılığı Kitabı, Bölüm Adı: “Sümer Halı'nın Halıcılık Faaliyetleri”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.

Soysaldı Aysen, Elver Hatice, (2021). Geleneksel Meslekler Rehberi- Ansiklopedisi, Bölüm Adı: “Peştemal Dokumacılığı”, T.C Ticaret Bakanlığı.

Soysaldı Aysen, Güneş Yarmacı Hanife, (2021). Geleneksel Meslekler Rehberi-Ansiklopedisi, Bölüm Adı: “İpek Kumaş Dokumacılığı (Bursa)”, T.C Ticaret Bakanlığı.

Soysaldı Aysen, Kemer Gürsoy Gözde, (2021). Geleneksel Meslekler Rehberi-Ansiklopedisi, Bölüm Adı: “Siirt Battaniye Dokumacılığı”, T.C Ticaret Bakanlığı.

Soysaldı Aysen, Elver Hatice, (2021). Geleneksel Meslekler Rehberi-Ansiklopedisi, Bölüm Adı: “Peştamal Dokumacılığı”, T.C Ticaret Bakanlığı.

Soysaldı Aysen, Şavkar Ferah, (2021). Geleneksel Meslekler Rehberi-Ansiklopedisi, Bölüm Adı: “Keten Dokumacılığı Şile Bezi-Rize-Fertiko ve Elpek”, T.C Ticaret Bakanlığı.

Soysaldı Aysen, Uzgidim Gözde, (2021). Geleneksel Meslekler Rehberi-Ansiklopedisi, Bölüm Adı: “Karacakılavuz Nakışlı Şayak Dokumacılığı”, T.C Ticaret Bakanlığı.

Soysaldı Aysen, Uzgidim Gözde, (2021). Geleneksel Meslekler Rehberi-Ansiklopedisi, Bölüm adı: “Cicim, Zili ve Sumak Dokumacılığı”, T.C Ticaret Bakanlığı.

Soysaldı Aysen, Göksel Kabalcı Meltem, (2021). Geleneksel Meslekler Rehberi-Ansiklopedisi, Bölüm Adı: “Kilim Dokumacılığı”, T.C Ticaret Bakanlığı.

Soysaldı Aysen (2023). Türk Kilimleri Kilim, Cicim, Zili, Palas, Bölüm Adı: “Yozgat'ta Çalma Cicim ve Zili Teknikli Dokumalar”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.

Soysaldı Aysen (2023). Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Cumhuriyetin 100. Yılına Armağan Dizisi – III, Prof. Ülker Muncuk Müzesi, Bölüm Adı: “Prof. Ülker Muncuk Müzesi Tanıtımı ve Yeniden Açılış Çalışmaları”, Nobel Akademik Yayıncılık.

Soysaldı Aysen (2023). Türk Kilimleri/Kilim, Cicim, Zili, Palas, Bölüm adı: “Gaziantep Kilimleri”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayını.

Soysaldı Aysen (2023). Türk Kilimleri/Kilim, Cicim, Zili, Palas, Bölüm adı: “Burdur'da Kilim, Cicim ve Zili Yaygılar”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayını.

Aysen Soysaldı ve Elver Hatice, (2023). Türk Kilimleri /Kilim, Cicim, Zili, Palas, Bölüm Adı: “Türk Kültüründe Kilimin Yeri”, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayını.

Soysaldı Aysen (2024). Kuzey Makedonya Türk Kültürü, Bölüm adı: “Üsküp ve Çevresinde Tespit Edilen Kilim ve Şayak Dokuma Örnekleri”, Gazi Üniversitesi e-Yayınları.

Makaleler

Soysaldı Aysen, (1993). “Türkmen Yer Yaygı Motif ve Tekniklerinden Örnek Uygulamalar I”. Türkiye’de Yaygın Eğitim ve Sanat Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 1 Ankara.

Soysaldı Aysen, (1993). “Türkmen Yer Yaygı Motif ve Tekniklerinden Örnek Uygulamalar II”. Türkiye’de Yaygın Eğitim ve Sanat Dergisi, Yıl:1, Sayı: 2, Ankara. s:36.

Soysaldı Aysen, (1993). “Türkmen Yer Yaygı Motif ve Tekniklerinden Örnek Uygulamalar III”. Türkiye’de Yaygın Eğitim ve Sanat Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 6, Ankara, s:29-30

Soysaldı Aysen, (1993). “Dokuma Teknikleri ile Pano Yapımı”. Türkiye’de Yaygın Eğitim ve Sanat Dergisi, Yıl:1, Sayı:5, Ankara, s: 40-43.

Soysaldı Aysen, (1995). “Prof. Y. Kenan Özbel ve Koleksiyonu”. Sanat Dergisi, Kültür Bakanlığı, Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü Yayını, Sayı: 8, Ankara, s:60-67.

Soysaldı Aysen ve Yazıcıoğlu Y., (1997). “Kurtbağrı Bitkisi Yapraklarının Boyama Özelliği Üzerine Bir Araştırma”. Erdem, Aydın Sayılı Özel Sayısı-111, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Kültür Merkezi Yay, Cilt: 9, Sayı: 27, Ankara, s: 1241-1254.

Soysaldı Aysen, (1999). “Osmanlı Hereke Fabrika-î Hümayunu ve Bugünkü Hereke Halıcılığı”. Milli Eğitim, Sayı. 143, Ankara, s: 97-98.

Soysaldı Aysen, (1999). “Türk Kilimlerinde Dokuma Teknikleri ve Boyama Özellikleri”. Erdem, Halı Özel Sayısı-111, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek kurumu, Atatürk Kültür Merkezi Yayını, Cilt:10, Sayı. 30, Ankara, s: 599-614 ve s: 752-776.

Soysaldı Aysen, (2000). “Erdem, Halı Özel Sayısı”. Bilge, Yayın Tanıtım Tahlil, Eleştiri Dergisi, Sayı:24, Bahar (Nevruz), Atatürk Kültür Merkezi Yayınları, Ankara, s: 158-162.

Soysaldı Aysen, (2000) “Doğal Boyacılık ve Metodoloji”. Türk Halk Kültürü Araştırmaları 1998, Kültür Bakanlığı, Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü Yayını, Süreli Yayınlar Dizisi:38, Ankara, s: 59-68.

Soysaldı Aysen, (2007). “Beypazarı’ndan Bazı Kilim Örnekleri”. Prof. Dr. Taciser Onuk Armağanı, Kültür Ajans Yay. No:26, Ankara, s:307-310/foto: 393-396.

Soysaldı Aysen, (2008). “Toros Türkmenlerinde Keçecilik”. Türk Arkeoloji ve Etnografya Dergisi, s: 71-78.

Soysaldı Aysen, (2010). “Bolu-Göynük Tokalı Örtmeleri”. Motif Akademi /Halk Bilimi Dergisi, 1(1), s: 150-163.

Soysaldı Aysen, (2011). “Meslek Yüksek Okulları ve Ev Tekstili Tasarımı Eğitimi”, Ev tekstili sektör dergisi, www.Trtext.com.

Soysaldı Aysen, (2012). “Yozgat Halı Yastıkları”. Arış Dergisi, (7), s: 112-121.

Soysaldı Aysen, (2012). “Antep Kilimleri”. Gaziantep Kırkayak Kültür Dergisi, S.4, Haziran, İstanbul, s: 18-21.

Soysaldı Aysen ve Özdemir Hande Ayşegül, (2013). “Bursa Kız Çeyizinde İpeğin Yeri”. Bursa’da Yaşam Dergisi, İpek ve Koza Özel Sayısı, s:156-163.

Soysaldı Aysen (2014). “Burdur Kapaklı Köyü Halılarının Teknik ve Desen Özellikleri”. Süleyman Demirel Üniversitesi, Art-e Güzel Sanatlar Fakültesi Sanat Dergisi, 1(1), s: 15-28.

Bahar Tuba ve Soysaldı Aysen (2014). “Burdur Geleneksel Damat Giyiminden İşlemeli Örnekler”. Süleyman Demirel Üniversitesi, Art-e Güzel Sanatlar Fakültesi Hakemli Dergisi, 1(1), s: 1–14.

Soysaldı Aysen ve Pakize Kayadibi, (2014). “Taşpınar Örneklik Halıları”. Arış Geleneksel Türk El Sanatları Dergisi, s: 52–59.

Soysaldı Aysen ve Parabaş Neslihan, (2015). “Niğde Halı Pazarında Farklı Bir Melendiz Halısı”. Arış Geleneksel Türk Sanatları Dergisi, Sayı:11 s:73-80

Soysaldı Aysen (2016). “Üsküp ve Çevresinde Tespit Edilen Kilim ve Diğer Yaygı Örnekleri”. Azərbaycan Xalçaları Dergisi. Azərbaycan Halı Müzesi Yayını. 6 / 19, s:138–144.

Soysaldı Aysen ve Elif İrem Tekkılıç, Özge Kılıç (2016). “Geleneksel Türk Motiflerinin Ev Tekstili Tasarımındaki Uygulama Alanları”. Akademik Sanat, Cilt: 1 Sayı: 1, s:12-19.

Soysaldı Aysen, Uzunca Gözde, Çatalkaya Gök Ebru (2016). “Gül ve Karanfil Motifleri ile Döşemelik Kumaş Tasarımı”. Akademik Sanat, Tasarım ve Bilim Dergisi, 1(2), s: 40-45.

Ünaldı Vedat ve Soysaldı Aysen, Ören Sinan (2018). “Tarihi Tekstillerin Islak Temizleme İşlemleri İçin Geliştirilen İki Sabunun Dehypon Ls 54 ile Performanslarının Karşılaştırılması”. Journal Of Turkish Studies, 13(26), s:1187-1202.

Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru (2018). “Türk Kumaşlarında Desen Rapor Tekrarları”. İdil Sanat ve Dil Dergisi, 7(42), s: 217-235.

Soysaldı Aysen ve Çolak Adem (2018). “Bolu – Gerede İlçesi Mangallar Köyü El Örgüsü Çorap ve Patikleri”. *İdil Sanat ve Dil Dergisi*, 7(49), s: 1207-1211.

Soysaldı Aysen (2018). “Kültür, Sanat ve Beşeriyet İlişkisi”. *Sanat ve Tasarım Dergisi* (22), s: 305-315.

Şavkar Ferah ve Soysaldı Aysen, (2019). “Kastamonu Yazma Ustası Celal Yağcıoğlu”. *The Journal Of Turk-Islam World Social Studies*, 22(22), s: 87-114.

Soysaldı Aysen ve Uzgidim Gözde, (2020), “Çankırı İli Merkez İlçesi Geleneksel Gelin Kıyafetinin Konservasyon Süreci”. *Akademik Sanat, Tasarım ve Bilim Dergisi*, Sayı 5/11, s: 30–43.

Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru (2020). “Türk Kumaşlarında Ay Yıldız Motifi”. *Milli Folklor Dergisi*, 16 (126), s: 136-152.

Soysaldı Aysen, (2020). “Gönen İğne Oyaları ve Oya Pazarı”. *Folklor Akademi Dergisi*, Sayı: 3/4, s: 159–172.

Soysaldı Aysen ve Elver Hatice, (2021). “Kars İli Arpaçay İlçesi Koç Köyü Halı Yastıkları”. *Arış Dergisi*, Sayı: 18, s: 73–97.

Soysaldı Aysen, (2022). “Yörük Çuvalları”. *Arış Dergisi*, s: 183-207.

Soysaldı Aysen, (2022). “Tekstil El Sanatlarında Su ve İbrik Motifleri”. *Hars Akademi Uluslararası Hakemli Kültür Sanat Mimarlık Dergisi*, 5(3), s: 446- 454.

Soysaldı Aysen ve Karadağ Recep, Torgan Güzel Emine, (2023). “Ayaş Camilerinde Tespit Edilen Uşak Halılarının Özellikleri ve Boyarmadde Analizleri”. *Arış Dergisi*, (22), s: 46-65.

Soysaldı Aysen ve Uzgidim Gözde, (2023). “Nevşehir İli Gülşehir İlçesi Alemlı Köyü Sancağının Koruma, Onarımı ve Tıpkı Üretimi”. *Folklor Akademi Dergisi*, 1(3), s: 1427-1443.

Soysaldı Aysen ve Elver Hatice, (2025). “Erzurum ve Kars Yörelerinde Aslan Motifli Kilimler”. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 18 (49), s: 404-423.

Uluslararası Bildiriler

Soysaldı Aysen, (1996). “Düden Köyü Camii Yanırlı Kilimleri”. *Türk Soylu Halkların Halı, Kilim ve Cicim Sanatı Uluslararası Bilgi Şöleni*, AKDITYK. Atatürk Kültür Merkezi yayını, Kayseri-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2000). “Ayaş Killik Camisinden Kilim Örnekleri”. *Uluslararası Türk Dünyası Kültür ve Sanat Sempozyumu Bildirileri Kitabı*, Isparta-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2000). “Şarköy Kilimlerinin Teknik Renk ve Bezeme Özellikleri”. *Balkanlarda Kültürel Etkileşim ve Türk Mimarisi Uluslararası Sempozyumu Bildirileri*, AKDITYK. Atatürk Kültür Merkezi yayını, Şumnu-Bulgaristan.

Soysaldı Aysen, (2001). “Bulgaristan Türklerinde Kilim Dokumacılığı”. *II. Uluslararası Bulgaristan Türk Halk Kültürü Sempozyumu Bildirileri*, Türk Folklor Araştırmaları Kurumu Yayını, Edirne-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2005). “Kızılderili ve Türk Dokumalarının Teknik Özellikleri”. *Uluslararası 6. Türk Kültürü Kongresi*, AKDITYK. Atatürk Kültür Merkezi yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2006). “Antep Kilimleri”. *Uluslararası VII. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi*, Kültür Bakanlığı yayını-e kitap, Gaziantep-Türkiye.

Soysaldı Aysen, Çıttır Tuba, (2006). “Amasya’da İpek Üretiminin Yok Oluşu ve Merzifon Dokumacılığının Bugünkü Durumu”. *Uluslararası Geleneksel Sanatlar Sempozyumu Bildirileri*, Eylül Üniversitesi Yayını, İzmir, Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2006). “Göynük Örtmeleri”. *Halk Kültüründe Giyim Kuşam ve Süslenme Uluslararası Sempozyumu*, (Yayınlanmamış, sözlü sunum) Eskişehir-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2007). “İbrik Motifinin Ruh ve Beden Açısından Anlamı ve El Sanatlarında Kullanımı”. *Türk Kültüründe Beden Konulu Uluslararası Sempozyumu* (Basılmamış, sözlü sunum), İstanbul-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2007). “Yozgat Yüklük Perdesi Cicim Dokumaları”. I. Uluslararası Türk El Dokumaları Kongresi bildirileri, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama merkezi yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2007). “Eski Erzurum Evlerinde Sergilenen Yöreye Ait Etnografik Eserler Koleksiyonu”. 38.ICANAS, Uluslararası Asya ve Kuzey Afrika Çalışmaları Kongresi Bildirileri, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Sarnesar K., (2007). “İran Şahseven Dokumaları ile Türkiye Yörüklerinin Alaçuval ve Heybe Dokumaları Arasındaki Teknik ve Desen Benzerlikleri”. 38. Icanas, Uluslararası Asya ve Kuzey Afrika Çalışmaları Kongresi, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2008). “Kırşehir ve Mucur Halıları”. 1. Uluslararası Türk Kültürü Kurultayı Sempozyumu, Türk Folklor Araştırmaları Kurumu Yayını, Muğla-Fethiye- Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2008). “Türkiye ve Tataristan El Dokumalarındaki Benzer Özellikler”. Türk Sanatının Kaynakları Uluslararası Sempozyumu Bildirileri, Tataristan Tarih Enstitüsü, Kaza-Tataristan.

Soysaldı Aysen, (2008). “The Necessity of The Education On Natural Dying İn Turkey Beginning 2000’s Dyes İn History And Archaeology”. (Yayınlanmamış, Poster sunum) İstanbul-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Kurt Gülten, (2009). “Günümüz Seydişehir Patık Örücülüğü”. II. Uluslararası Türk El Dokumaları (Tekstil) Kongresi ve Sanat Etkinlikleri, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Vanlı A. Y., (2009). “Balıkesir İli Gönen İlçesi Gaybular Köyü’nde Yapılan Şal ve Çendil Dokumaları”. II. Uluslararası Türk El Dokumaları (Tekstil) Kongresi ve Sanat Etkinlikleri Bildirileri, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Yarmacı Hanife, (2009). “Yenice Halılarının Desen ve Renk Şemaları”. II. Uluslararası Türk El Dokumaları (Tekstil) Kongresi ve Sanat Etkinlikleri Bildirileri, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama merkezi yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Kayadibi Pakize, (2010). “Taşpınar Örnek Halıları”. Uluslararası Osmanlı Öncesi ve Dönemi Tarihi Araştırmaları, (Yayınlanmamış, sözlü sunum) Van-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Balkanal Zeynep, (2010). “Göçerlik ve Keçe Sanatı”. Halk Kültüründe Göç Uluslararası Sempozyumu Bildirileri, Balıkesir Üniversitesi yayını, Balıkesir, Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2010). “Ehram İhram Dokumacılığı ve Şanlıurfa Ehramlarının Güncel Tasarımlarda Kullanılması”. Uluslararası Türk ve Dünya Kültüründe Şanlıurfa Sempozyumu, Şanlıurfa Belediyesi-Gazi Üniversitesi yayını, Şanlıurfa-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Küçükural Zeynep, (2011). “Burdur’da Yapılan Bir El Dokuması İbecik Bezi”. III. Uluslararası Türk El Dokumaları (Tekstil) ve Gelenekli Sanatlar Kongresi Bildirileri, (Prof. Kenan Özbel ve Prof. Dr. H. Örcün Barışta Armağanı), Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama merkezi yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2011). “Üsküp’te Tespit Edilen Yünlü Şayak Dokuma Yaygılar ve Türkiye’deki Benzer Örnekler”. III. Uluslararası Türk El Dokumaları (Tekstil) ve Gelenekli Sanatlar Kongresi Bildirileri (Prof. Kenan Özbel ve Prof. Dr. H. Örcün Barışta Armağanı), Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama merkezi yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Ilgın Ö., (2011). “Tepme Keçe Zanaatkârı Hulki Gürer”. Uluslararası Geleneksel El Sanatı Ustaları Sempozyumu, Gazi Üniversitesi Türk El sanatları Uygulama ve Araştırma merkezi yayını, Atatürk Kültür Merkezi Yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2011). “Gaziantep’li Kilim Ustası Süleyman Ercan”. Uluslararası Geleneksel El Sanatları Ustaları Sempozyumu, Gazi Üniversitesi Türk El sanatları Uygulama ve Araştırma Merkezi, Atatürk Kültür Merkezi yayını, Ankara-Türkiye.

- Soysaldı Aysen ve Balkanal Zeynep, (2011). “Tekstil Tasarımı Eğitimi Yazılımları ve Sektöre Etkileri”. I. Uluslararası Sanat Sempozyumu, Gazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi yay. Ankara-Türkiye.
- Soysaldı Aysen, (2011). “Hereke İpek Halı Dokumacılığı”. Uluslararası İpek Böcekçiliği ve İpekli Dokumalar Sempozyumu, (Yayınlanmamış, sözlü sunum) Alanya-Türkiye.
- Soysaldı Aysen, (2011). “Tekstil Eserlerinin Konservasyonu ve Türkiye’de Etnografya Müzelerinin Sorunları”. VIII. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi, kültür Bakanlığı yayını, Kültür Bakanlığı Yayını, İzmir-Türkiye.
- Soysaldı Aysen, (2012). “Saraçlı Halı Heybeler”. IV. Uluslararası Türk El Dokumaları ve Gelenekli Sanatlar Kongresi, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama merkezi yayını, Bakü-Azerbaycan.
- Soysaldı Aysen ve Aral Songül, (2012). “Türkiye’de El Dokuması Halı ve Kilimciliğin Sorunları ve Çözüm Önerileri”. I. Uluslararası Türk Sanatları Sempozyumu, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama merkezi yayını, Konya-Türkiye.
- Soysaldı Aysen ve Çolak Adem, (2013). “Bolu Gerede Yöresi El Örgüsü Çorap ve Patikleri”. Uluslararası Gerede Kültürü ve Sanatı Sempozyumu, (Yayınlanmamış sözlü sunum) Bolu-Türkiye.
- Soysaldı Aysen, (2013). “Türk Süsleme Sanatlarında Su Kabı İbrik ve Testi Motifleri”. Halk Kültüründe Su Uluslararası Sempozyumu, (Yayınlanmamış sözlü sunum) Tekirdağ-Türkiye.
- Soysaldı Aysen ve Gök Mustafa Oğuz, (2013). “Gerede Mekikli Dokumacılık”. Uluslararası Gerede Kültürü ve Sanatı Sempozyumu, (Yayınlanmamış sözlü sunum) Bolu-Türkiye.
- Soysaldı Aysen, Kosif Sarıkaya Bahar, (2014). “Elâzığ Çit Baskıcılığı”. VIII. Uluslararası Türk Kültürü, Sanatı ve Kültürel Mirası Koruma Sempozyumu, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama merkezi yayını, Konya-Türkiye.
- Soysaldı Aysen, Ön Gülşah (2014). “20. Yüzyıl Sonu 21. Yüzyıl Başı Örnekleriyle Bartın Yazmacılığı”. VIII. Uluslararası Türk Kültürü, Sanatı ve Kültürel Mirası Koruma Sempozyumu, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Konya, Türkiye.
- Aytaç Ahmet ve Soysaldı Aysen, (2014). “Sahip Ata Vakıf Müzesi’nde Yer Alan Bir Grup Karapınar Kilimine Dair”. III. Uluslararası Türk Sanatı, Tarihi ve Folkloru Kongresi, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Delhi- Hindistan.
- Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru, (2014). “Rize Bezi ve Zonguldak Ereğli Elpek Keten Dokumacılığının 20. Yüzyıl İçindeki Değişimi ve Gelişimi”. 3. Yöresel Ürünler Sempozyumu ve Kültür Sanat Etkinlikleri, Akdeniz Üniversitesi Yayını, Antalya-Türkiye.
- Soysaldı Aysen, (2015). “Burdur Kemer İlçesi At Koşum Takımlarında Yer Alan Eyer Keçe ve Halı Örnekleri”. IV. Uluslararası Türk Sanatları, Tarihi ve Folkloru Kongresi, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Konya-Türkiye.
- Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru, (2015). “Burdur Yöresi Nazarlıkları”. III. Uluslararası Halk Kültürü Sempozyumu, Gazi üniversitesi Türk El sanatları Uygulama ve Araştırma merkezi- Kazan Belediyesi Yayını, Ankara-Türkiye.
- Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru, (2015). “Buldan’da Kara Tezgâhlar ve Desen Tasarımı”. 2. Uluslararası Sanat Sempozyumu, Gazi Üniversitesi Yayını, Ankara-Türkiye.
- Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru, (2016). “Babadağ Bez Dokumalarının Bugünkü Durumu”. Anadolu’ya Doku’n’an Bezler, Bezce 2016 Temalı 7. Uluslararası İstanbul Tekstil Konferansı, Marmara Üniversitesi Yayını İstanbul-Türkiye.
- Soysaldı Aysen, (2016). “Yozgat Dokuma Atlası”. I. Uluslararası Bozok Sempozyumu, Bozok üniversitesi e-yayını, Yozgat-Türkiye.
- Çatalkaya Gök Ebru ve Soysaldı Aysen, (2016). “Yozgat İllinde Tespit Edilen Sancak Örnekleri”. I. Uluslararası Bozok Sempozyumu, Bozok üniversitesi e-yayını, Yozgat-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru, (2016). “Ülker Muncuk Müzesinde Bulunan Bazı Alaca Kumaş Örneklerinin Teknik ve Desen Özellikleri”. VI. Uluslararası Türk Sanatı, Tarihi ve Folkloru Kongresi, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2016). “Türk Motifleri”. I. Beynelxq Türk Dünyasının Ortaq Dili- Naxışlar Simpozium, Azərbaycan Halça Müzesi Yayını, Bakü-Azərbaycan.

Soysaldı Aysen, (2016). “19. Yüzyıl Seyahatnamelerinde Türk Halı Kilim Dokumacılığı ve Kökboya Bitki Boyamacılığı ile İlgili Bazı Metinler”. Türk İslam Dünyasında Seyyahlar ve Seyahatnameler Uluslararası Sempozyumu, Atatürk Kültür Merkezi, (Yayınlanmamış sözlü sunum) Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2016). “Yöresel Ürünlerden El Dokuması Halı Kilim Üretiminin Sürdürülebilirliği ve Bir Örnek”. 4. Yöresel Ürünler Sempozyumu ve Uluslararası Kültür Sanat Etkinlikleri, Akdeniz Üniversitesi Yayını, Antalya- Türkiye.

Ateşok Ebru ve Soysaldı Aysen, (2017). “Ankara İli, Gölbaşı İlçesi Geleneksel Çömlek Üretimi”. VII. Uluslararası Türk Sanatı, Tarihi ve Folkloru Kongresi/Sanat Etkinlikleri, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Bakü-Azərbaycan.

Yağız Betül ve Soysaldı Aysen, (2017). “Türk Süsleme Motif ve Üsluplarının 21. Yüzyıl Başı Eşarp, Şal ve Fular Tasarımında Kullanımı”. Geleneksel Sanatlar Sempozyumu, Karadeniz Teknik Üniversitesi, (basılmamış sözlü sunum), Akçaabat-Trabzon.

Soysaldı Aysen, (2017). “Yozgat Cicimlerinden Turizme Yönelik Hediyelik Eşya Üretimi”. II. Uluslararası Bozok Sempozyumu, Bozok üniversitesi e-yayını, Yozgat-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru, Sarıkaya Hakan, (2017). “Başbakanlık Osmanlı Arşivi 19. yy.’da İzmit Çuha Fabrikasında Üretilen Tekstil Ürünlerine Ait Satış Belgeleri”. VIII. Uluslararası. Türk Sanatı, Tarihi ve Folkloru Kongresi, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Uzunca Gözde, (2017). “Anadolu Seyahatnamelerinde Bitki Boyacılığı ile İlgili Bazı Metinler”. II. Uluslararası Akdeniz Sanat Sempozyumu, Akdeniz Üniversitesi Yayını, Antalya-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Emlak Sevda, (2017). “Amasya II. Bayezid Kütüphanesinde Bulunan Taşlıcalı Yahya’nın Şah u Geda Mesnevisinin Tezyinat Açısından Değerlendirilmesi”. Uluslararası Amasya Sempozyumu, Amasya- Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Çatalkaya Gök Ebru, (2017). “Halk Kültüründeki Geleneksel Tekstillerde Gül Motifi”. 5. Uluslararası Halk Kültürü ve Sanat Etkinlikleri Sempozyumu Bildirileri kitabı, Kahramankazan Belediyesi Yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Kemer Gözde, (2017). “Ankara Beypazarı Parmaklı Kilimleri”. 5 Uluslararası Halk ve Sanat Etkinlikler Sempozyumu Bildirileri kitabı, Kahramankazan Belediyesi Yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Kılıç Bülbül Sebahat, (2017). “Camaltı Resim Sanatında Şahmaran Motifinin Çağdaş Yorumları”. Yörük Yaşamı Kültürü ve Uluslararası Geleneksel Türk Sanatları Sempozyumu Bildirileri e-kitabı, Antalya-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2017). “Teke Yöresi Yörük Kilimleri”. Yörük Yaşamı Kültürü ve Uluslararası Geleneksel Türk Sanatları Sempozyumu, Antalya-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2017). “Türklerde Yıldız Motifi ve Teke Yöresi Yıldızlı Zili (Burdur Müzesi) Örnekleri”. 9. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Bildirileri Kitabı, Kültür Bakanlığı Yayını, Ordu-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Ünalı Vedat, (2018). “Otomatik Kontrollü Yıkama Makinesi ile Tarihi Tekstil Eser Islak Temizleme Uygulama Örneği”. I Uluslararası Sanatta Yüksek Teknoloji Kullanımı Kongresi Bildirileri Kitabı, Gelişim Üniversitesi Yayını, İstanbul-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2018). “19. Yüzyıl Seyahatnamelerinde Bahsedilen Türk Halı-Kilim Dokumacılığı ve El Sanatları”. XI. Uluslararası Türk Sanatı Tarihi ve Folkloru Kongresi Sanat Etkinlikleri Bildirileri Kitabı, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Göksel Meltem, (2018). “Kırşehir Mucur Yöresine Ait Bir Halının Teknik ve Desen Özellikleri”. XI. Uluslararası Türk Sanatı, Tarihi ve Folkloru Kongresi/Sanat Etkinlikleri Kitabı, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama merkezi yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2018). “Üsküp Camilerinde Tespit Edilen Boşnak Kilimleri”. XII. Uluslararası Türk Kültürü Sanat ve Kültürel Mirası Koruma Sempozyumu Sanat Etkinlikleri “Türkiye Makedonya İlişkileri” (Prof. Dr. H. Feriha Akpınarlı ve Prof. Aysen Soysaldı Armağanı), Bildirileri Kitabı, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Üsküp-Makedonya.

Soysaldı Aysen ve Beder Samet, (2018). “Turizm Sektöründe Pazarlama Geleneksel Sanat Ürünlerindeki Yozlaşma”. 21. Yüzyılda Türk Sanatı Meseleler ve Çözüm Önerileri Milletlerarası Sempozyumu, Bildirileri Kitabı, Kastamonu Üniversitesi Yayını, Kastamonu-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Kemer Gözde, (2018). “Tokat Yazmacılığında Geçmişte Kullanılan Motiflerin Güncel Motifler ile Karşılaştırılması”. Uluslararası Geçmişten Günümüze Tokat’ta İlmi ve Kültürel Hayat Sempozyumu Bildirileri e-kitabı, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Yayını, Tokat-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Kabalcı Oğuzhan, (2019). “Destimal-i Şerif Yazmaları ve Sembolizmi”. I. Uluslararası Türk-İslam Sanatlarında Epigrafik Çalışmalar Sempozyumu bildirileri e-kitabı, (Meşedihanım Nemet Anısına), Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Yayını, Tokat/Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Kabalcı Oğuzhan, (2019). “21. Yüzyıl Başında Kahramanmaraş’ta Keçecilik”. XII. Uluslararası Türk Sanatı, Tarihi ve Folkloru Kongresi Bildirileri e kitabı, Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Göksel Meltem, (2019). “Karabük İli Safranbolu İlçesi Perde ve Sedir Dantelleri”. Uluslararası Geçmişten Günümüze Karabük ve Çevresinde Dini, İlmi ve Kültürel Hayat Sempozyumu bildirileri e-kitabı, Karabük üniversitesi yayını, Karabük-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Kabalcı Oğuzhan, (2020). “Osmanlı Salnamelerinde Kahramanmaraş Halı-Kilim Dokumacılığı”. 1. Uluslararası Kahramanmaraş Tarih, Kültür, Sanat Sempozyumu, (Yayınlanmamış sözlü sunum) Kahramanmaraş-Türkiye.

Yarmacı Hanife ve Soysaldı Aysen, (2020). “İpek Kumaş Dokumacılığı (Bazı Örnekler)”. 14. Uluslararası Türk Sanatı, Tarihi ve Folkloru Kongresi, Aydın Menderes Üniversitesi, Türk El Sanatları Araştırma ve Uygulama Merkezi e- yayını, Aydın-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2021). “Kıbrıs El Sanatları ve Etnografyası”. 9. Uluslararası Türk Kültürü Kongresi "Yurt Dışı Türk Kültür Varlıkları: Kıbrıs", Atatürk Kültür Merkezi e-yayını, Lefkoşe/Kıbrıs.

Soysaldı Aysen ve Elver Hatice, (2021). “Ağrı Halılarından Bazı Örnekler”. 1. Uluslararası Balkanlar, Anadolu, Kafkasya ve Türkistan Coğrafyası Sanat, Kültür, Tarih ve Folklor Kongresi, Aydın Menderes Üniversitesi e- yayını, Aydın-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Er Burcu, (2022). “Beylikler Dönemi (XIV. Yüzyıl) Türk Tezhip Sanatında Hatayı Üslubu”. 2. Uluslararası Balkanlar Anadolu Kafkasya ve Türkistan Coğrafyası Sanat, Kültür ve Folklor Kongresi, Aydın Menderes Üniversitesi e- yayını, Aydın-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2023). “Erzurumlu İbrahim Hakkı Hz.'nin 2001 Yılında Hasankale'deki Vakıfta Tespit Edilen Abası ve Kilim Seccadesi”. 10. Türk Halk Kültürü Kongresi Bildiriler e-kitabı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2023). “Halk Kültüründe Dokuma ve Kumaşlarda Atık Değerlendirme-Sürdürülebilirlik”. 10. Türk Halk Kültürü Kongresi Bildiriler e-kitabı-Panel, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen (2025). “Kilim Seccadelerindeki İslami Motifler” The 5th Tabriz International Festival For Creativity and Innovation in Islamic Arts and Craft, Tebriz-İran.

Ulusal Bildiriler

Soysaldı Aysen, (1995). “Geleneksel Türk El Dokumaları ile Üretilen Turistik Amaçlı Hediyelik Ürünlerde Kalitenin Önemi ve Örnek Ürünler”. Türkiye’de El Sanatları Geleneği ve Çağdaş Sanatlar İçindeki Yeri Sempozyumu (İzmir)Bildirileri kitabı, Kültür Bakanlığı Yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (1997). “Ayaş Camilerinden Halı Örnekleri”. Ayaş ve Çevresi Kültür-Sanat Araştırmaları Sempozyumu Bildirileri kitabı, Ayaş Belediyesi Yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (1998). “Tarsus Çevre Köy ve Yaylalarından Kilim ve Çuval Örnekleri”. Tarsus L. Kültür ve Sanat Sempozyumu, Tarsus Belediyesi yayını, Tarsus-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2001). “Halk Eğitiminin Kadın Eğitimi ve Geleneksel Türk El Sanatları Eğitimindeki Rolü”. Ülkemizde Halk Eğitimi’nin Amacı Önemi ve Gerekliliği Sempozyumu Bildirileri Kitabı, Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğü, İstanbul- Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Güldür Muhammed M., (2002). “Kirkitli Düz Dokumalardan Teknik ve Mahalli Terminoloji Üzerine Bir Araştırma Yayın”. 8. Ulusal El Sanatları Sempozyumu Bildirileri kitabı, 9 Eylül Üniversitesi Yayını, İzmir-Türkiye.

Soysaldı Aysen, Özkahveci G., (2003). “Cide Sarı Yazma Kültürü”. Ulusal II. Kastamonu Kültür Sempozyumu Bildirileri kitabı, Kastamonu Valiliği Yayını, Kastamonu-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2004). “ABD Greenfield Village Açık Hava Müzesinde Yaşatılan Zanaatlar ve Gelenekler”. Somut Olmayan Kültürel Mirasın Müzelenmesi Sempozyumu Bildirileri Kitabı Gazi Üniversitesi Yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, Ketencioğlu Emine, (2006). “Tavas’ta Yapılan Makinede Hesap İşi İşlemeleri”. Ulusal Denizli 1. El Sanatları Kongresi Bildirileri Kitabı, Denizli-Türkiye.

Soysaldı Aysen, Çıttır Tuba (2006). “Buldan Dokuma ve İşlemeleri”. Ulusal Denizli I. El Sanatları Kongresi Bildirileri Kitabı, Denizli-Türkiye.

Soysaldı Aysen, Paksoy Özgür, (2006). “Çal Halıları”. 21.Yüzyıla Girerken Geçmişten Günümüze Çal Yöresi (Baklan-Çal-Bekilli) Sempozyumu, Denizli-Türkiye.

Soysaldı Aysen, Kayadibi Pakize (2008). “Süslemeli Kumaş Keseler”. I. Ulusal El Sanatları Sempozyumu Bildirileri Kitabı, Gazi Üniversitesi Yayını, Ankara- Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Küçüktural Zeynep, (2008) “Göynücek ve Iısu Yöresi Dokuma Örnekleri”. I. Ulusal El Sanatları Sempozyumu Bildirileri kitabı, Gazi Üniversitesi Yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2009). “Türk Kilimlerindeki Eli Belinde Koç Boynuzu ve Kara Döşeme Yangışı Hakkında Bazı İfadeler ve Türk Mitolojisindeki Yeri”. 10. Ulusal El Sanatları Sempozyumu Bildirileri Kitabı, 9 Eylül Üniversitesi, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Küçüktural Zeynep, (2009). “Tekstil Yüzey Tasarımı ve Eğitim Programlarının İncelenmesi”. 1 Ulusal, Sanat ve Tasarım Eğitimi Sempozyumu Dün Bugün Gelecek, Başkent Üniversitesi Yayını, Ankara- Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2010). “Göynük’te Tokalı Örtme ve Peşkir Dokumacılığı”. Ulusal Göynük El Sanatları Paneli ve Çalıştay Bildirileri Kitabı, Göynük Belediyesi Yayını, Göynük-Bolu-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Bahar Tuba, (2010). “Göynük’te Fes Taç ve Dal iğne Oyaları”. Göynük El Sanatları Paneli ve El Sanatlarının Geliştirilmesi ve Üretime Kazandırılması Çalıştay Bildirileri Kitabı, Göynük Belediyesi Yayını, Göynük-Bolu-Türkiye.

Soysaldı Aysen (2010). “El Sanatları Sergi ve Satış Merkezlerinin Kurulması”. Göynük El Sanatları Paneli ve Çalıştay Bildirileri, Davetli Konuşmacı, Bolu-Göynük-Türkiye.

Soysaldı Aysen (2010). “Göynük'te Yazmacılık (Kabalar Basması)”. Göynük El Sanatları Paneli ve Çalıştay Bildirileri Kitabı, Göynük Belediyesi Yayını, Göynük-Bolu-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Bahar Kosif, (2015). “Teke Burdur Yörüklerinde Kolan Dokumalar”. 1. Teke Yöresi Sempozyumu Bildirileri e-kitabı, Mehmet Akif Üniversitesi Yayını, Burdur-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Aral Songül, (2015). “Burdur İli Kocaaliler Köyü Halılarının Teknik ve Desen Özellikleri”. Ulusal 1. Teke Yöresi Sempozyumu Bildirileri e-kitabı, Mehmet Akif Üniversitesi yayını, Burdur-Türkiye.

Soysaldı Aysen ve Ünalı Vedat, (2016). “Türkiye’de Tekstil Eser Koruma ve Onarımında Mesleki Yeterliklerin Oluşturulması ve Önemi”. 4. Yöresel Ürünler Sempozyumu Bildirileri e-kitabı, Akdeniz Üniversitesi Yayını, Antalya- Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2018). “21. yy. Başında Denizli Pamuklu El Dokumacılığı”. Denizli 2. El Sanatları Kongresi, Pamukkale Üniversitesi, (Yayınlanmamış, sözlü sunum) Denizli-Türkiye.

Konferans ve Paneller

Soysaldı Aysen, (2004). “Anadolu Kilimleri. Gesam. Cumartesi Sohbetleri”. Davetli Konuşmacı, Ankara.

Soysaldı Aysen (2007). “Kadın ve Sanat”. Sosyal Etkinlikler (Kadın, Aile-İletişim semineri Davetli Konuşmacı), Memur-Sendikası Yayını, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen (2009). “Geleneksel El Sanatları”. Ulusal, Ereğli Kız Teknik ve Meslek Lisesi. Davetli Konuşmacı, Ereğli-Zonguldak -Türkiye.

Soysaldı Aysen (2009). “Anadolu Müzelerinde Tekstil Eserlerinin Sergilenmesi ve Saklanması. Müzeler Haftası Etkinlikleri”. Anadolu Müzelerinin Sorunları ve Çözüm Önerileri Konulu Panel, Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi Müzeler Haftası Etkinlikleri, Davetli Konuşmacı, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen (2009). “Taşpınar Halılarında Doğal Boya Kullanımı ve Sürdürülebilirliği”. AB. Projesi Kapsamında “Türkiye’de Halıcılık ve Taşpınar Halıları Paneli, Davetli Konuşmacı, Aksaray Belediyesi, Aksaray- Türkiye.

Soysaldı Aysen (2009). “II Türk El Dokumaları Tekstil Kongresi Kapanış Paneli”. II Türk El Dokumaları (Tekstil) Kongresi Kapanış Paneli, Davetli Konuşmacı, Konya-Türkiye.

Soysaldı Aysen (2010). “Cicim Dokuma Uygulamalı Seminer Yozgat’ta El Sanatları Yeniden Canlandırılıyor”. Halk Eğitim Müdürlüğü. Davetli Konuşmacı, Yozgat-Türkiye.

Soysaldı Aysen (2010). “El Sanatları ve Pazarlama”. Kapadokya Meslek Yüksek Okulu, Davetli Konuşmacı, Nevşehir-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2011). “Balkanlarda El Sanatları ve Giyim”. Balkanlar ve Türkiye’de Halk Kültürü paneli, “Diyalog İçin Halkbilim” Projesi, ODTÜ, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2015). “Balkanlarda Geleneksel Giyim ve El Sanatları”. Balkanlarda El Sanatları ve Giyim Konferansı, Ankara Olgunlaşma Enstitüsü, Davetli Konuşmacı, Ankara-Türkiye.

Proje Görevleri

“Yozgat İli Giyim Kuşam ve El Sanatları Atlası Dokümantasyon Projesi”, Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi, (Proje Araştırmacısı: Soysaldı Aysen), 2003-2007.

“Tekstil Dokuma Örgü Öğretmenliği Sanayi İş birliği Projesi”, Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi, (Proje Araştırmacısı: Soysaldı Aysen), 2003-2007.

“Makedonya Üsküp ve Çevresinde Bulunan Maddi Kültür Değerlerinin Araştırılması Belgelenmesi Korunması ve Yaşatılmasına Yönelik Dokümantasyon Projesi”, Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi, (Proje Araştırmacısı: Soysaldı Aysen), 2007-2007.

“Bolu Mengen Yöresi El Sanatları Araştırma, İnceleme ve Tanıtım Projesi”, Gazi üniversitesi, Bilimsel Araştırma Projesi, (Araştırmacı: Soysaldı Aysen), 2011-2013.

“Bilgisayar Destekli Kumaş ve Halı Tasarımı Laboratuvarı Yapılandırma Projesi”, Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi (Proje Yöneticisi: Soysaldı Aysen), 2011-2013.

“Burdur İli Halk Tekstil (Dokuma, Örme ve İşleme) Sanatları Dokümantasyonu ve Geliştirme Bilimsel Araştırma Projesi”, Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi, (Proje Yöneticisi: Soysaldı Aysen), 2012-2013.

“Kilim Koruma ve Onarım İlkeleri, Meslek Analizi ve Uygulanabilirliği, Araştırma Projesi” Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi, (Proje Yöneticisi: Soysaldı Aysen), 2017-2019.

Ülker Muncuk Müzesinde Bulunan Kenan Özbel Kataloğundaki Dokuma Desenli Bazı Kumaşların Analizi ve Yeni Tasarım Denemeleri, Gazi Üniversitesi, Bilimsel Araştırma Projesi, (Proje Yöneticisi: Soysaldı Aysen), 2017-2019.

“Keçe Atölyesi Yapılandırma Projesi”, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Bilimsel Araştırma Projesi, (Proje Yöneticisi: Soysaldı Aysen), 2020-2021.

“Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesinde Bulunan Bazı Murakka Albümlerinin Tezminatı ve Güncel Yorumlamaları Bilimsel Araştırma Projesi” Lisansüstü Araştırma Projeleri (Sanatta Yeterlik), Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Araştırma Projesi, (Proje Yöneticisi: Aysen Soysaldı), 2020-2024.

Sanatsal Çalışmalar Seçkisi

Kişisel Sergiler (Ulusal)

Soysaldı Aysen, 22.09.2006-30.09.2006, “Yanırlar ve Yorumlar” Konulu Kişisel Sergi, Mamak Kültür Merkezi (Eski Konservatuar), Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, 28.11.2006-03.12.2006, “Geçmişten Geleceğe Dokularla Anlatım”, G.Ü. Mesleki Eğitim Fakültesi Sergi Salonu, Ankara- Türkiye.

Soysaldı Aysen, 19.03.2013-20.03.2013, “Türk Tekstil Sanatları A. Soysaldı Koleksiyonu Sergisi”, Uluslararası Kişisel Sergi, Uluslararası Sempozyum Kapsamında Ankara Üniversitesi, Rektörlük Zemin Katı, Ankara- Türkiye.

Soysaldı Aysen, Akpınarlı Feriha, 29.09.2015-04.10.2015, “Gelenekten Geleceğe Ulusal Karma Sergi”, Küratörlük, TBMM Mustafa Necati Kültür Evi, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, Akpınarlı Feriha, 13.12.2016-18.12.2016, “Gelenekten Geleceğe 2 Mevlâna ve Hoşgörü”, Ulusal Karma Sergi, Küratörlük, Gazi TBMM Mustafa Necati Kültür Evi, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, 13.05.2019-24.05.2019, “Gelenekten Geleceğe Geleneksel Türk Sanatları Jürili Karma Sergisi Türk Anasına Saygı”, Ulusal Karma Sergi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Ankara, Türkiye.

Soysaldı Aysen, 05.05.2020-15.05.2020, “Gelenekten Geleceğe 3 (Türk Anasına Saygı). Geleneksel Türk Sanatları Sergisi”, Sanat ve Tasarım Fakültesi Sergi Salonu, Ulusal Karma Sergi, Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, Şanlı Sinem, 26.05.2024-06.06.2024, “Gelenekten Geleceğe 4. Geleneksel Türk Sanatları Sergisi”, Ulusal Karma Sergi, TESAM ve geleneksel Türk Sanatları Bölümü iş birliğinde, Resim Heykel Müzesi, Mihri Müşfik Sergi Salonu, Ankara- Türkiye.

Ödüller

Soysaldı Aysen, (2012) Halk Kültürü Araştırma Kurumu “Türk Halk Kültürüne Hizmet Ödülü” Ankara-Türkiye.

Soysaldı Aysen, (2012) Selçuk Üniversitesi I. Uluslararası Türk sanatları Sempozyumu “Bilim ve Sanata Katkı Ödülü”. Konya- Türkiye.

Sonuç

Prof. Aysen Soysaldı, Geleneksel Türk Sanatları araştırmaları alanında yürüttüğü çalışmalarıyla, kültürel mirasın bilimsel temelde belgelenmesi ve yorumlanması yönünde öncü katkılar sunmuştur. Akademik üretkenliği, disiplinler arası yaklaşımı ve özgün yorum gücüyle, yalnızca kendi alanına değil, genel olarak Geleneksel Türk Sanatı ve kültür araştırmalarına da yön vermiştir.

Soysaldı'nın akademik çalışmaları, yalnızca bir bilgi birikiminin ürünü değil, aynı zamanda sanatı anlamaya ve aktarmaya adanmış bir yaşamın yansımasıdır. Öğrencileri ve meslektaşları için bir rehber niteliği taşıyan duruşu, bilimin ve sanatın insani yönünü hiçbir zaman göz ardı etmeyen bir öğretim anlayışının da göstergesidir. Prof. Aysen Soysaldı bilimsel araştırmalara bakış açısını ve titizliğini her talebesine aktarmaya çalışmıştır. Gelecekte bu alanda yapılacak çalışmalara ilham vermeyi sürdüren bir eğitimcidir.

Soysaldı Türk el sanatları ve dokuma kültürüne yönelik araştırmalarıyla, geleneksel üretim biçimlerinin sürekliliğini ve Türk Kültürü değerlerini bilimsel temelde ortaya koymuştur. Akademik yaklaşımı, sahadan elde edilen gözlemleri, tarihi kaynaklarla ve sanatsal değerleri bütünleştiren bir yöntem anlayışına dayanır. Bu bütüncül yaklaşımı, Türk el sanatları araştırmalarında hem bilimsel hem de sanatsal duyarlılığı bir araya getirmiştir.

Bugün Prof. Aysen Soysaldı'nın eserleri, Türk dokuma ve el sanatları araştırmalarında temel başvuru kaynakları arasında yer almaktadır. Yetiştirdiği öğrenciler ve ilham verdiği araştırmacılar aracılığıyla etkisini sürdürmektedir. Bu miras, bilgiye olduğu kadar emeğe, geleneğe ve insana duyulan saygının da somut bir göstergesidir. Bu yönüyle hem Geleneksel Türk Sanatları alanına hem de kültür tarihine kalıcı bir katkı sunmuş, bıraktığı eserlerle bilimsel sürekliliğin zarif bir temsilcisi olmuştur.

PROF. AYSEN SOYSALDI İLE RÖPORTAJ: AKADEMİK HATIRATI HAKKINDA

Sevda EMLAK¹

Prof. Aysen SOYSALDI

Profesör Aysen Soysaldi Türkiye Cumhuriyeti, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatlar Bölümünde görev yapmaktadır. 2013 yılında çalıştığı Ankara Gazi Üniversitesinde Geleneksel Türk Sanatları Bölümü henüz kurulmamış olduğu için Tekstil Tasarımı Bölümüne Profesör olarak atanmıştır. Bu dönemde kuruculuğunu yaptığı Geleneksel Türk Sanatları bölümünde görevlendirme ile uzun yıllar başkanlık yapmış ve öğretim üyesi olarak çalışmalarını sürdürmüştür.

Gazi Üniversitesi'nde görev yaptığı sırada Güzel Sanatlar Enstitüsü Müdürlüğü de yapan SOYSALDI; 18 Mayıs 2018 tarihinde Gazi Üniversitesi bünyesinden ayrılan bazı fakülteler ile oluşturulan Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat ve Tasarım fakültesinde görevini yürütmeye devam etmiştir.

1987 yılında Araştırma Görevlisi olarak Gazi Üniversitesi, Mesleki Eğitim Fakültesi'nde göreve başlamış, 1989'da Kız Sanat Eğitimi Yüksek Okulunda Öğretim Görevlisi olmuştur. 1993 yılında Mesleki Yaygın Eğitim Fakültesinde Yardımcı Doçent, 2008 yılında Mesleki Eğitim Fakültesi Tekstil Dokuma Örgü Eğitimi Anabilim Dalında Doçent, 2013 yılında Sanat ve Tasarım Fakültesi Tekstil Tasarımı Bölümünde Profesör olmuştur. 6 yıl meslek lisesinde, 38 yıldır ise üniversitede birçok talebe yetiştiren Soysaldi toplam 44 yıllık çalışma hayatı boyunca eğitime emek vermiştir.

Türkiye'nin geleneksel dokuma sanatları alanında akademik olarak önemli bir iz bırakan Prof. Aysen Soysaldi, Lisans, Yüksek Lisans ve Sanatta Yeterlik/Doktora öğrencisine tez danışmanlıkları yapmıştır.

Geleneksel Türk Sanatları alanında sadece bilim ve sanat dünyasına değil, kültürel mirasın korunmasına da değerli katkılarda bulunan çalışmaları bulunmaktadır. Bilimsel ve sanatsal çalışmaları özellikle "Halı-Kilim, El Dokumacılığı ve Türk Motifleri" alanlarında yoğunlaşan Soysaldi ayrıca "Türk Kültürü, Sanatı ve Beşeriyet İlişkileri, Dokuma, Tekstil, Doğal Boyamacılık, El Örgüleri, İğne Oyaları, İşleme" el sanatlarının çeşitli dalları üzerine de çalışmaları bulunmaktadır.

Geleneksel Türk Sanatları alanında yetiştirdiği birçok talebesi akademik kariyer yapmaktadır. Akademik ihtiyaç dolayısıyla talebelerine Tezhip, Hüsn-ü Hat alanlarında da tez çalışmaları yaptırmış, özellikle hat tezlerinde ikinci danışmandan destek almıştır.

Türkiye'nin birçok şehrinde alan araştırması (BAP) projeleri yaparak, el dokumacılığını geliştirme çalışmalarına önemli katkılarda bulunmuştur.

¹ Doçent, İzmir Demokrasi Üniversitesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölümü (İzmir, Türkiye), sevda.emlak@idu.edu.tr ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5311-6726>

Ayrıca Türk sanatı ve kültürü üzerine yapılan bilimsel ve sanatsal etkinliklerde önemli görevler ifa etmiş ve bizzat yer almıştır. Bunlardan bazıları Kültür Bakanlığı ve Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Bilim Kurulu Üyelidir.

Görsel 1. AKDITYK. Atatürk Kültür Merkezi Bilim Kurulu Üyelik Belgesi Takdimi.

Prof. Soysaldı ile akademik yolculuğu ve eserleri hakkında konuştuk.

Geleneksel Türk Sanatları alanı ile ilgili birçok çalışmanız ile tanınmaktayız. Siz değerli hocamızın akademik çalışma hayatı ile ilgili bilgilerden önce sizi tanımak isteriz?

Ben bir Yörük/yayla köyü olan Burdur Yeşilova ilçesi Düden köyünde doğdum ve 9 yaşına kadar orada büyüdüm. Babam, abim Osman Sınav'la aramızda epey yaş farkı olmasına rağmen, nüfusa (onu okutmak için küçük, beni de köyde erkenden evlendirildiği için kolaylık olması için büyük olarak) 24.12.1958 tarihli, ikiz kaydettirmiş. Biz beş kardeşiz, iki erkek, üç kız, babam ve annem bizi okutmak için insanüstü bir gayretle çalıştı, çabaladı. Ben üçüncü sınıfa geçtiğimde Denizli'ye göç ettik ve bizi okutmak için babam manifaturacılık, annem terzilik yaptı.

Benim dünya hayatımla ilgili üç asırlık tecrübem var diyorum, nasıl yani diyorlar, şöyle ki; dokuz yaşına kadar köyde büyüdüğüm birinci dönem, tarlada babam kara sabanla çiftçilik yapar, annemle çapa yapar, ekşi erik suyu ile semizotu salatası yaptığımızı ve bulgur pilavı ve süzme yoğurt ayrılarıyla lezzetli öğle yemeklerini unutamam. Ayrıca patates, nohut, mısır, hasadı yapardık, ekin biçmeye yaz dönemlerinde lise son sınıfa kadar devam ettik. Bu dönem birinci asra tekabül ediyor ve bütün hayatım boyunca bana rehberlik eden nasihatleriyle ninemi rahmetle yad etmek isterim. Köyde "hafızgaası" diye çağrılırdı, hafız (Ahmet Sınav dedem) karısı Osmanlı Türkçesi okuru, babaannem Hatice Hanım köyün kadınlarına nasihat eden molla kızı bilgili hanımefendiydi.

İkinci asır ise 1968'de Denizli'ye göç edişimizi hiç unutamam. Kamyonun şoför mahallinde dört çocuk, annem, babam ve şoför. Akşam karanlığı çökmüş, Acıpayam tarafından Denizli'ye girişte tepeden gördüğüm ıslıl ıslıl bir şehir manzarasında elektrik ışığını ilk görüşümdü. Ertesi gün 10 Kasım Atatürk'ü anma günü pazar gününe denk gelmişti. Pazartesi erkenden kalkıp önlüklerimizi giyip yakınımızdaki okula kaydolmaya gittik. Sonra ortaokul, lise ve Üniversite yazlarını geçirdiğim ve annemle terzilik yaptığımız dönemdir. Çeşit çeşit insanlar gelirdi, Almanya'da çalışanlar mağaza katalogları getirir, oradaki modellere göre düğün giysileri, gelinlikler vs. dikedik, babam Denizli çarşısı olan Kaleiçi'nde manifaturacılık yapıyordu, orta halli esnaf ailede zor ama tecrübe biriktirdiğim bir şehir hayatım oldu.

Üçüncü asır da 1990 sonrası akademik dönem ve büyükşehir hayatım oldu. Teknolojik gelişmelere uyum sağlamak, bilimsel ve sanat çalışmaları yapmak elbette hayatımın en verimli dönemiydi. Daktiloda yazmakla başladığım yüksek lisans tezimi hatırlıyorum, şimdi her şeyi dijital ortamda yayınlamakla devam ediyoruz.

1984'te evlendiğim Av. Ahmet SOYSALDI ile paylaştığım hayatımda üç de evladımız var.

Hocam ilk, orta ve yükseköğrenimlerinizi nerede, nasıl yaptınız?

İlkokulun iki yılını köyde, üç yılını Denizli'de ressam İbrahim Çallı İlkokulunda tamamladım. Babam annenden terzilik öğren yeter kızım diyerek okula gitmemi istemedi. O zamanlar Anadolu'da muhafazakâr ailelerin kızları ilkokuldan sonra okutulmazdı. Bu durumda babamı ancak kız okuluna razı edebildik ve ben

Orta ve Lise öğrenimimi Denizli Vali Vefki Ertürk Kız Sanat Ortaokulu ve Kız meslek Lisesinde 1977’de tamamladım.

Lise yıllarımda öğretmenlik benim idealimdi, 1977-1981 arası Milli Eğitim bakanlığına bağlı Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu’nda, yatılı okuyarak, mesleki eğitim alanında kız meslek lisesi “İşleme-Dokuma-Örgü Öğretmeni” oldum. Bu okul daha sonra Gazi üniversitesine bağlanarak Mesleki Eğitim Fakültesi adını aldı.

Yüksek Lisans ve Sanatta Yeterlik çalışmalarınız hakkında bilgi verir misiniz?

Araştırma görevlisi olarak göreve başladığım 1987’de Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü El Sanatları Eğitimi Anabilim Dalında yüksek lisansa da başladım. 1990 Ocak ayında doğal boyama konusunda deneysel bir çalışma olan “Kurtbağrı Bitkisi Yapraklarından Yün İpliği Üzerinde Elde Edilen Bazı Renkler ve Haslıkları” konulu tezimi verdim.

1989’da öğretim görevlisi kadrosuna atanmışım ve o dönemde Sanatta Yeterlik için geçici bir madde uygulaması vardı. Üniversitede üç yıl öğretim elemanı olarak görev yapmış olanlar Sanatta Yeterlik sınavına başvurabiliyordu. 1990 da ben de sınava girmek için Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’ne başvurdum. Aynı yılın mayıs ayında beş kişilik jüri huzurunda girdiğim sanatta yeterlik sınavında yaptığım “Dokuma ve örgü teknikli eserler ile kilim ve çorap desen katalogları sergisi” başarılı bulunarak Sanatta Yeterlik unvanı verildi. Hatta bir anekdot ekleyim jüride Örcün Barışta, Taciser Onuk, Neriman Kırzioğlu, Nuran Bilgin hocalar vardı. Bana kararı bildirirken Rahmetli Örcün Hoca jüri dokuma ve örgüde yaptığın eserleri başarılı buldu. “Biz bir dalda sana yeterlik vereceğiz, sen hangisini tercih edersin?” diye sordu. Ben de dokumayı tercih ettim. Geçici belgemde “El Sanatları Anabilim Dalı, Dokuma bilim dalında sanatta yeterlik almaya hak kazanmıştır” yazıyordu. Ama diploma verilirken bilim dalında değil anabilim dalında vermek gerekliliği anlaşılınca El Sanatları Eğitimi Anabilim Dalında verildi.

Görsel 2. Soysaldı Kurucu Başkanlığını yaptığı Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü Akademisyenleriyle.

Sayın Hocam, Geleneksel Türk Sanatları alanında, dokuma sanatları üzerine yoğunlaşma sebebinizin arkasındaki motivasyon nedir?

1981 yılının 11 Eylül’ünde, kura çekerek atandığım, Bursa Necatibey Kız Meslek Lisesi’nde üç yıl nakış ve halıcılık öğretmeni olarak çalıştım. Sonra evlenip geldiğim Ankara’da Etlik Oğultürk Kız Meslek Lisesi ve Zübeyde Hanım Kız Meslek Lisesinde Nakış Öğretmeni olarak toplam altı yıl görev yaptım.

Atandığım ilk yılın sonunda MEB Kız Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü talimatıyla Bursa’da açılması istenen “İpek Halıcılık Kursu” için “Hereke Yünlü Sanayi Fabrikası, Halıcılık Bölümü” ile protokol imzalandı. Bu kapsamda Hereke’nin eğitim dairesi tarafından okula seccade boyutunda 19 adet yün halı tezgâhı kuruldu. Hereke’den üç aylık görevlendirme ile gelen usta öğretici Gülseren Hanım’la birlikte Saniye Rıza yetiştirme yurdundan öğrencilerimizle halı dokumaya başladık. Bu benim üçüncü ve deneyimi, teknik bilgi ve becerisi en kapsamlı halı okulumdur. İlki köyde ben iki aylıkken bizim eve kurulan Isparta halı tezgâhının devamında amcamın köye kurduğu Isparta halı atölyesi idi. Atölyede 6 yaşında iken tek başıma boş kalmış bir halıyı iki

sıra dokuyarak kazandığım harçlığımla şeker almıştım. İkincisi de Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu'nda aldığım dokuma dersinde dokuduğum, sandalye minderi büyüklüğündeki bir final halısıydı.

Dokuma sanatları ülkemizin, köklü Türk kültürünün önemli bir mirasıdır. Bu sebeple halı-kilim benim için cazip bir merak konusu olmakla birlikte bu dokumaları üreten Türk kadınına derin bir saygı duymaktayım. Geleneksel dokuma sanatları bize yansıttığı estetiğin yanı sıra bir yaşam tarzını sembollerde dile gelen ve sayısız hikâyelerle sunulmaktadır. Somut olmayan kültürel mirasımızın somut/maddi değerleri ve toplumsal hafızasını temsil etmektedir. Bu alanda, çalışmalar yapmak, belgelemek ve gelecek nesillere aktarmak benim zevkle yaptığım ve yapmaya devam edeceğim bir akademik sorumluluktur.

Görsel 3. Halı Dokuma “Özlemi Gidermek”, Aksaray Taşpınar Halı Atölyesi.

Araştırmalarımızda metodolojik olarak nasıl bir yaklaşımı benimsiyorsunuz?

Gerek kendi araştırmalarımda gerekse yönettiğim tezlerde bilimsel yöntem, literatür tarama ve dökümantasyon çalışmasına özellikle önem veririm. Geleneksel sanatlarda etnografik müze ve saha araştırmaları ve arşiv araştırmalarındaki tarama çalışmasında gözlem ve görüşme yoluyla elde edilen veriler ile dokümanter katalog oluşturma ilk aşamadır. Bu katalogta eser inceleme formlarıyla yer alan eserlerin bulgularını oluşturmak için tarihleme, malzeme, teknik, renk ve motif analizi benim için olmazsa olmazdır. Çünkü üzerinde çalışılan kültürel miras eserlerindeki bu betimleme ve aynı grubu oluşturan eserlerin özelliklerinin detaylı belirlenmesi bilimsel araştırma tekniklerine göre önemli noktalar. Bilimsel araştırma aşamalarının sistemli olarak yürütülmesi, yapılan çalışmanın geçerliği ve güvenilirliği bakımından, bilimsel yaklaşımın temelidir. Her kültürün ve her yörenin dokuma sanatlarındaki motiflerin kendine has birer metaforik anlamları bulunmaktadır. Bu anlam dünyasını keşfetmek ve çözümlenmek için kaynak kişilerin ifadesi kadar halkbilim, sanat tarihi, mitoloji ve ikonografi ile disiplinler arası bir bakış açısı gerekmektedir. Geleneksel sanat alanlarındaki makale, bildiri, kitap ve tez gibi metinlerin çok iyi bir altyapı bilgisiyile kaleme alınması gerektiği ve bunun bilimsel olduğu kadar kendi geçmişinize olan saygı ve toplumsal, hatta insanlık mirası sorumluluğu olduğu kanaatindeyim.

Akademik kariyerinizde karşılaştığınız temel zorluk ve avantajlar nelerdir?

Benim dönemimde geleneksel sanatların akademik yapılanması sadece birkaç üniversitede idi. Ben mesleki eğitim kökenli olduğum için bilimsel çalışmalara daha yatkın bir geleneğe sahip idim. Fakültemizde uzun yıllar dekanlık yapan ve lisanstan da hocam olan Prof. Dr. Örcün Barışta sanat tarihçi olduğu için yazın alanında makale vb. çalışmalarımızı yönlendirirdi. Bu da bize alan araştırma çalışmalarımızda güvenilir bir rehberimiz olduğu düşüncesiyle hareket etme şansı veriyordu. Eser inceleme/gözlem formlarını bizzat onun denetiminden geçirerek kullanabiliyorduk. Hatta onun denetiminden geçmemiş bir bildiri veya makale de yayına veremezdik. Bu durumlar zor da olsa bize iyi bir bilimsel temel oluşturmamızı sağladı.

Tabi ki başka etkenlerde var Akademi zaman yönetimi her zaman için kolay olmayan bir durumdur. Çünkü masanızın üstünde hep yapılacak bir çalışma dosyası, okunması gereken bir yayın veya üzerinde çalışılması gereken bir araştırma vardır. Ama yazdığımız bir kitap, bir makale ya da bilimsel bir çalışma yayımlandığında verdiğiniz emekler, zorlukların düşüncesi ile değil, üretken olmanın verdiği huzurla doluyor.

Görsel 4. Soysaldı'nın Editörlük ve Bölüm Yazarlığı Yaptığı Kitaplardan Bazıları

Görsel 5. Selçuk Üniversitesi Türk El Sanatları Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin Takdir Ettiği Hizmet Ödülünü, Değerli Hocam Prof. Örcün BARIŞTA'nın Elinden Aldığımız Anı Fotoğrafı.

Bugüne kadar yetiştirdiğiniz talebelerle yaptığımız, sizi özellikle etkileyen çalışmalar oldu mu?

Birçok talebem oldu. Üniversitede 1993 senesinden beri öğretim üyesi olarak kürsüdeyim. Her öğrencim, kendi akademik veya sanat yolculuğunda çeşitli başarılar elde etti. Geleneksel Türk sanatları alanlarında lisans, yüksek lisans ve doktora öğrencilerim oldu. Türkiye'nin her yöresinden çeşitli konular üzerinde birçok tez, proje, bildiri, kitap, makale çalışmaları gerçekleştirdik. İlk sanatta yeterlik tezinde Şah-u Geda Mesnevisi Tezhibini usanmadan her sayfasının tahrirlerinin çizerek betimlenmesi, Selçuklu ve Beylikler dönemi yazmalarında rumi motif analizleri, Topkapı Sarayı Murakka Tezhipleri, Geleneksel Kumaş Sanatında Karadeniz Keten Dokumacılığı, Kars Halıları, Ankara Elmadağ Tiftikli Kilim ve Cicim Dokumaları, kilim konservasyonu alanında yapılan tezler hemen ilk hatırladıklarım. Talebelerim akademik kariyerlerine devam etti ve birçok üniversitede öğretim üyesi veya öğretim görevlisi olarak başarılı pozisyonlara geldiler. Onlarla onur duyuyorum. Neticede her öğrencim benim için gurur ve onur kaynağı oldu. Elbette herkes istediğiniz

seviyede olamaz, hatta ben de onların talebini tam karşılayamamış olabilirim. Ancak şunu söyleyebilirim ki “Geleneksel Türk Sanatları” öyle bir okyanus ki herkes kabı kadar doluyor.

Geleneksel sanatların birçok alanında tez danışmanlıkları yürüttüm. Özellikle kitap sanatları alanında yüksek lisans ve sanatta yeterlik tezlerinde danışman olarak zevkle çalıştığımı belirtmek isterim. Bu alanda hem öğrencim hem de bölümde beraber çalıştığımız meslektaşlarım tezhip alanında destek veren Doç. Dr. Pınar Toktaş ve Dr. Öğr. Üyesi S. Bilge Karaöz ve Öğr. Gör. Asiye Kafalier Dönmez’e, Hüsn-ü Hat alanında ikinci danışman olarak destek veren Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Öksüz, Prof. Dr. Bilal Sezer’e teşekkürlerimi sunarım. Onların da destekleriyle alanda iyi yetişmiş, uzman akademisyenler yetiştirme nasip oldu. Ben de onlarla öğrendim, bilgilendim.

Görsel 6. İlk Sanatta Yeterlik/Doktora Öğrencisi Sevda Emlak’ın Savunma Günü, Gazi Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, Ankara.

Görsel 7. Sanatta Yeterlik/Doktora Öğrencisi Ebru Çatalkaya Gök’ün Savunma Günü, Gazi Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, Ankara.

Görsel 8. Sanatta Yeterlik/Doktora Öğrencisi Ferah Şavkar'ın Savunma Günü, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, Ankara

Görsel 9. Sanatta Yeterlik/Doktora Öğrencisi Hatice Elver'in Savunma Günü, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, Ankara.

Görsel 10. Sanatta Yeterlik/Doktora Öğrencisi Burcu Er'in Savunma Günü, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, Ankara.

Görsel 11. Sanatta Yeterlik/Doktora Öğrencisi Aslı Seda Akbaş'ın Savunma Günü, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, Ankara.

Görsel 12. Sanatta Yeterlik/Doktora Öğrencisi Meltem Göksel Kabalıcı'nın Savunma Günü, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, Ankara.

Türkiye’de sanat ve tasarım akademisyenlerinin emeklilik sonrası katkıları sizce nasıl artırılabilir?

Akademisyenlerin tecrübesi yalnızca üniversite sınırlarında kalmamalı. Yayın, konferans, seminer çalışmalarının devam etmeli, ayrıca sanat üretebilen akademisyenlerin en olgun döneminde, buna devam etmesi için oldukça uygun bir zaman fırsatı olduğunu düşünüyorum. Sanayi, kültürel kurumlar ve sivil toplum kuruluşlarının halka katkı sağlayan projelerinde daha fazla destek çalışmaları yapılabilir. Danışmanlık mekanizmalarının ve projelerde iş birliklerinin artırılması gerektiğine inanıyorum.

Akademisyenler için emeklilik bir “veda” değil, bilgiyi, deneyimi aktarmanın yeni bir biçimi olarak görülmelidir. Üniversiteler ve kültürel kurumlar genç akademisyenlerle iş birliği olanakları sağlayarak, emekli akademisyenlerin katkılarını sürdürülebilir hale getirebilir. Bu sayede onların deneyim ve birikimleri, güzel sanatlar alanında geleceğe taşınmış olur.

“Düz Dokuma Teknikleri ve Teknik Desen Çizimleri” başlıklı eseriniz ve diğer yayınlarınız literatürde hangi boşluğu doldurdu ve nasıl bir katkı sağladı?

Bu çalışmada kilim, cicim, zili vb. dokuma tekniklerini kategorize ederek her bir tekniğin dokuma ve desen çizim prensipleri ele alınmıştır. O dönemde akademik çalışmalarda bu dokumaların hepsine birden düz dokuma deniyordu. Ben de öyle isimlendirdim, ancak sonradan gördüm ki Türk halk kültüründe düz kelimesi, desensiz basit dokumalar için kullanılan bir terim. 1999 yıllarında güzel sanatlar fakültelerindeki dokuma derslerinde çeşitli desen çizim yöntemleri uygulanıyordu. Dokuma desenleri kareli kâğıtlarda nasıl ifade edilmeli ve dokumacı bu deseni tezgâha nasıl aktarmalı sorusuna, teknik manada genel prensipli bir cevap oluşturmak gerekiyordu, bunu yapmaya çalıştım. Bu kitaptaki kilim, cicim, zili, sumak/kayık gibi dokuma teknikleri ve desen çizim prensipleri akademik literatüre ve uygulamalı sanat alanındaki dokuma öğretimine önemli katkı sağladığı birçok meslektaşım tarafından dile getirildi.

Ayrıca editörlüğünü yaptığım üç ciltlik “Cumhuriyet Dönemi Türk Halıcılığı Kitabı” ve yine üç ciltlik “Türk Kilimleri/Kilim, Cicim, Zili, Palas” çalışması, Türk dokuma sanatlarında birçok akademisyenin katkısıyla ortaya çıkan, alandaki külliyat eserlerdir. Bu eserlerin Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Kültür Merkezi tarafından yayınlanmış olması uluslararası ulaşım bakımından da beni çok memnun etti. Türkiye’nin Halı ve Kilimleriyle az çok tanınan illerindeki yöre veya boy adıyla anılan halı ve kilimlerimiz ile benzer dokuma sanatlarımız alanında tarihi ve kültürel zenginliğini belgeleyen kapsamlı kaynaklar olduğunu düşünüyorum.

Halı, kilim, cicim, zili, nakışlı şayak ve kolan dokumalar, kumaş desenleri, el örgüsü çoraplar, iğne oyaları, tığ dantelleri, doğal boyamacılık ve işleme alanlarında birçok kitap bölümü, makale, bildiri, panel, konferans, seminer gibi çalışmalar da bulunmaktadır. Ancak bu çalışmalar dijital dönem öncesi basılı olduğu için kütüphanelerde bulunabilir. BAP projeleri ve yerel yönetim destekleriyle bizzat yöre/alan araştırmalarında

İçel-Tarsus, Yozgat ili, Burdur ili, Bolu-Mengen ve Göynük dokuma örme ve işleme sanatları taramaları yaptık ve kitaplar, makaleler, bildiriler yayınlandı. Danışmanlığını yaptığım Yüksek Lisans ve Sanatta Yeterlik tezleriyle Türkiye'nin her yöresindeki dokuma ve örme sanatlarını tarama, teknik özellikleri ve yangışları tespit edilerek literatüre kazandırıldı.

Görsel 13. Halı Desen Tasarımları, Öğrenci Çalışmaları, Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi.

Sanat eserlerinizden bahseder misiniz hocam? Bir sanat eseri üretim sürecini bizimle paylaşır mısınız?

İstediğim kadar sanat eseri üretemediğimi söylemek isterim. Çalışma hayatım bu anlamda pek fırsat sunmadı demek de istemem ama galiba öyle oldu. İlk çalışmalarımın Hayat Ağacı, Aşk/Denge, Toprak ve Su, Bahar/Barış, Sevgi, gibi adlar verdiğim işlerimi seviyorum. Hatta gün doğumu isimli bir işim de Amerika'da ismini bilmediğim birine satıldı. İlk sergim “yanışlar ve yorumlar” adından da anlaşılacağı gibi motiflerin anlamlarından esinlenerek, biçimini ve kültürel bağlamını bozmadan yeni biçimlendirme ile farklı teknikleri birlikte uygulayarak yeni malzemelerle yorumladığım işler yapmak bende bir prensip oldu. İkinci sergide “dokumalarla anlatım” da da aynı prensibi sürdürdüm. Hatta atık güderi parçalarını atkı olarak kullanmak da çok verimli ve sürdürülebilir işlere vesile oldu. İnşallah bu işlerin devamını getirmek isterim.

Bir eserin üretim sürecine gelince; Hayat Ağacı adlı eseri örneklemek isterim. Çünkü dünyadaki hayat döngüsünü ifade eden, ikonografideki anlamı bildiğiniz gibi hayatın sürekliliği ve yer altı, gök yüzü ve ikisi arasındaki kapsayan, sembolik bir ağaç. Bu ağaç yangışı dünyadaki bütün kültürlerde var. Ben bu ağacı oluşturmak için “Koçboynuzu” yanışından yola çıktım. Çünkü koçboynuzu üreme/bereket ve yiğitlik sembolüdür. Koçboynuzlarını üst üste ve yan yana ekleyince bir ağaç meydana geldi. Malzeme konusunda da kahverengi tonları dışında, önceden master tezimde, kurtbağrı bitkisi yapraklarıyla deneysel boyamalardan elimde kalan, yün ipliklerim yeşilin çeşitli tonlarındaydı ve ağacın koyudan açığa katmanlarını bezemek için yeterliydi. Kilim, cicim, zili, kayık/sumak ve halı teknikleriyle dokuyarak biraz boyutlandırmaya çalıştım. Uçlarında kalan çözgüleri bezeme iplikleriyle sarıp askı biritleri ve saçakları süpürge püsküller ve nazarlık olarak kullandığım halka boncuklarla süsledim.

Görsel 14. Yanırlar ve Yorumlar Sergisi Afifi

Görsel 15. "Hayat Ağacı" Adlı Eser, Kurtbağrı Bitkisi Yaprakları ile Boyanmış Yün İplikli Dokuma.

Görsel 16. Aşk/Denge İsimli Eser, Kenevir İpliği Üzerine Yün ve Karışık Teknikli Dokuma.

Görsel 17. Acı Göl, Bahçede Bahar, Dilek Ağacı Adlı Eserler

Görsel 18. Acı Gölde Manzara, Karışık Teknikli Dokuma.

Görsel 19. Solda; Barış ve Sağda, Nazar Adlı Dokumalar, Atkı; Atık Güderi Parçaları.

Görsel 20. “Sevgi” Adlı Eser, Çarpana, Dokuma ve Ajur Teknikli.

Görsel 21. Geçmişten Geleceğe Dokularla Anlatım

Görsel 22. Sergilerden Görüntüler

Görsel 23. Alıç Ağacı İsimli Dokuma, Akrilik İplik, Öğrenci Çalışması.

Geleneksel Türk Sanatları alanında öğretim programı nasıl olmalı size?

Geleneksel Türk sanatları bir okul/fakülte olmalı, her biri bölüm eğitimi gerektiren Anasanat dallarında seçmeli ve zorunlu derslerle yürütülen eğitimler oldukça yetersiz kalıyor. Hat, Tezhip, Minyatür, Ebru, Cilt ve Katı' kitap sanatlarının ayrı bir bölüm olması gerekir. Mimari süsleme sanatlarımız olan çini, revzen, ahşap, taş işlerinin de ayrı bir bölüm eğitimi olmalı. Ayrıca Türk sanatının arkeolojisi olarak adlandırdığım keçe, halı, kilim ve çeşitlerinin eğitimi de en azından ayrı bir bölüm olmalı. İran'da halıcılık ayrı bir okul olduğu için İran dünya el dokuması halı pazarında öncülüğünü sürdürüyor. Hâlbuki Türk halıları o kadar çeşitli desen üslubu var ki bu zenginliği öğrenmek için dört senelik bir eğitim bile az kalır.

Öğrencilere geleneksel Türk sanatlarının tarihini, kültürel ve estetik boyutlarını aktarmak. Temel teknik bilgilerini ve uygulama becerilerini kazandırmak, eleştirel düşünme ve sanat eleştirisi konusunda geliştirmek gerekir. Kültürel miras bilinci ile koruma farkındalığı sağlamak önemli unsurlardır.

Türk halı, kilim ve keçe sanatlarının kültürel miras bağlamında korunmasına yönelik mevcut akademik çalışmaların yeterliliği hakkında ne düşünüyorsunuz?

Halı, kilim ve keçe işleri Türk dünyasındaki dil birliği gibi kültür ve etnografya birliğinin belgeleri olarak apaçık ortada. Dünya güçleri Türk birliğine fırsat vermemek için elinden gelen politikaları ardına koymuyor. Bizim de akademisyen olarak bu "Türk Dünyası Ortak Mirası" konusunda belgeseller, basılı ve elektronik yayınlar üretme çabamızı usanmadan, imkânları zorlayarak sürdürmemiz gerekiyor. TRT birkaç bölümlük bir belgesel çalışması yapmıştı. Çekilen görüntüler üzerine bizi de konuşturmuşlardı. Hatta yine TRT Türkiye'nin sesi radyosunda "Kültür Otağı" programında bir bölümünde halı kilim konuştuk. Ama yeterli değil tabi ki dünyanın güçlü yayın kanallarında bu çalışmaların yapılmasını sağlamak ve güncel tutmak da gerekiyor. Elbette uluslararası projeler gerektiren bir çalışma olması gerekiyor. Hatta bu alan Orta Asya ülkelerinde yok denebilecek kadar az çalışılan bir alan. İçinde yaşadıkları üy/topak ev/keçe ev ve iç döşeme malzemelerinin kayda değer kültürel etnografya malzemesi olduğunun farkında değiller. Türkiye'de her evin bütün ihtiyaçları keçe, halı, kilimler ve ince el dokumalarıyla karşılandığı dönemlerde bunların değerini bilmediğimiz, kadın emeğini kendi bile bilmeden plastik eşyalara değiştiği gibi. Bu yüzden önce yöneticilerin akademik çalışma yapılmasına ikna edilmesi de gerekiyor. Bu çalışmalar en çok bizim ülkemizde yapılıyor ama hala keşfedilmemiş çok malzeme olduğunu biliyorum.

Disiplinlerarası yaklaşımlar (örneğin antropoloji, sanat tarihi, etnografya) çalışmalarınıza nasıl entegre oluyor?

Geleneksel sanatlar insanlığın ilk çağlarından bugüne kadar, ihtiyaçların ve inançların verdiği ilhamla, insan hayatına şahitlik etmiş, kültür varlıklarının günümüze yansımadır, denilebilir. Böyle olunca elbette kültür tarihi, sanat tarihi, arkeolojik bulgular ve etnografya bu sanatların geçmişini, ekolojik ortamını, insanların iç

ve dış dünyasında neler olup-bittiğini aydınlatıyor. Etnografya zaten geleneksel sanat eserlerini içinde barındıran bir disiplindir.

Bir eski eser veya sanat dalı hakkında yapılan araştırmada ne, niçin, nerede ve nasıl sorularına cevap aranması gerekir. Ne sorusu eserin kimlik ve durum bilgilerini, niçin sorusu kullanım ve kültür içindeki neyi ifade ettiğini, nerede sorusu ait olduğu kültürü, bulunduğu yeri ve nereden geldiğini, nasıl sorusu da malzeme ve yapım tekniğini anlatır. Bu detaylar eserin tek başına var olmadığını, bir toplumun geçmişindeki bilgileri diğer akademik disiplinlerle etkileşim içinde referanslarla ortaya koyabiliriz.

Elbette ben de öyle yapıyorum ve çalıştığım konuda ilgili olabilecek hem coğrafya hem kültür ve siyasi tarihe bakarım ki bunu kimler nerede ne zaman hangi şartlarda üretmiş, sanat tarihi de bunu yapar, bizim sanat tarihinden ayrıldığımız nokta teknik detaylar, yani nasılı daha çok sorgularız.

Akademik yaşamınız boyunca yürüttüğünüz projelerde karşılaştığınız temel zorluklar nelerdi ve bu zorlukları nasıl aştınız?

Özellikle geleneksel sanatlar alanındaki projelere yeterli destek bulmak çoğu zaman kolay değil. Tabi ki bilimsel araştırmada ulusal-uluslararası iş birlikleri yapılan projeler, alanda yerel yönetimlerin, bazen de Valilik, Kaymakamlık ve Halk Eğitim Merkezi Müdürlükleri birimlerinin desteğiyle ve çalışma ekibinin uyumu ve yöredeki bilge kişilerin rehberliği ve halkın evlerini, sandıklarını açmasıyla başarılabilir. Burada önemli olan sizin doğru bir diyalog ve resmi yazışmalarınızı mevzuata uygun yapabilmektir. Örneğin; Tarsus'ta ve Yozgat'ta Belediye, Amasya'da İl Kültür Müdürlüğü, Burdur'da Halk Eğitim Müdürlüğü bize ulaşım ve rehberlik desteği sağlamıştı. Bu çalışmaların çıktılarının yayınlanması ve kültüre yapılan katkı ve hissettiğiniz o verimlilik duygusu bu zorlukların üstesinden gelmemizi sağlayan en önemli motivasyon kaynağıdır, benim için de öyle oldu. Halen alan çalışması yapmadığım yörelere gidip dokümantasyon çalışmalarına devam etmek istiyorum.

Türkiye'de geleneksel sanatlarımızın akademik alanda daha görünür ve etkili olması için hangi adımlar atılmalı?

Türkiye'de yükseköğretimde geleneksel sanatlar bir hayli yaygınlaştı. Üniversitelerin sanat eğitimi veren fakültelerinde "Geleneksel Türk Sanatları Bölümleri" İstanbul'dan Kars'a, Sinop'tan Antalya'ya Türkiye'nin her yerinde açıldı ve bu eğitim ulaşılabilir hale geldi. Akademik sanat ortamları oluştu. Bunu sürdürebildiğimiz sürece Türk sanatları gelişmeye devam edecek ve yeterli olacaktır. Kendi öz kültürümüzü oluşturan tarihi geçmişimizde yeri olan bu sanatlarımızın tanınması, aynı zamanda kaliteli sanat eğitimi verilmesiyle yeni eser üretiminin artmasına vesile olacaktır. Sanatçılarımızın eserleriyle dünyaya açılmasını da düşünürsek, bu elbette dünyadaki kültürel kimliğimizin belirginleşmesinde önemli etki yaratacaktır. Sanat eğitiminde görevim sırasında sanat ve kültürel kimlik bakımından hep Japonya'yı örnek vermişimdir. Bu ülke modern teknolojinin en ileri örneklerini üretirken kendi öz kültürü ve sanatlarını koruyabilmiş olması elbette takdire şayandır. Örneğin İkebana ve Origamiyi hepimiz biliriz. Biz de "Tezhip, Tasvir/Minyatür, Hat, Katı, Ebru, Çini, Halı, Kilim, Kumaş, İşleme, Oya vb. sanatlarımızı iyi bir eğitimle gençlerimize öğretmek yeni yorumlarıyla geliştirdiğimizde, dünyada bir Türk sanatı imajı ortaya çıkacaktır.

Genç akademisyenlere ve lisansüstü araştırmacılara, bu alanda çalışma yapmaları için hangi konuları ve yöntemleri önerirsiniz?

Geleneksel sanatlarda kadro alan genç akademisyenler öncelikle çok önemli milli ve manevi sorumluluk yüklendiklerinin farkında olmalı. Bu görevler aşkla, şevkle yapılmalı, çünkü kutsal kitabımız Allah Kelamına, milli kültürümüze güzellikler tasarlamak ve üretmek dünya hayatında meslek olarak yapılabilecek en zevkli işlerdendir. Elbette bu şuurla elbette yapılan işin en iyisi yapılmaya çalışılacaktır.

Ayrıca tarihi belge ve arşivlerin, el yazma eserlerin analizlerinin yapılması bu sanatların geçmişini tanımada çok önemli bir yöntemdir. Etnografik eserleri içeren müzelerimiz, yazma eser kütüphanelerimizin kolaylıkla ulaşılabilir olması, zaten çalışma alanı olarak veri kaynaklarıdır. Ancak sadece desen analizi değil dönem üsluplarının karşılaştırma ve değerlendirmelerini yaparken güvenilir kaynaklara ulaşmak çok önemli, iyi bir tarama ile kıyas yaparak teknik ve desen kıyaslamaları yapılmalı diye düşünüyorum.

Genç araştırmacılar için çok disiplinli yaklaşım önemlidir. Tarih, sanat, teknik ve dijital araçları birleştirmek ve alan araştırması ile uygulama deneyimi bir arada yürütülmeli. Araştırmalar hem akademik hem toplumsal fayda odaklı olmalı. Kültürel mirasın korunması ve aktarımı hedeflenmeli.

Uluslararası düzeyde Türk dokuma sanatlarının temsili konusunda nasıl bir strateji veya iş birliği modeli önerirsiniz?

Bu çok zor bir soru; çünkü Türk kültüründe halı, kilim, keçe, kolan ve kumaş gibi küçükbaş hayvan ve bitki liflerinden üretilen eşyalar zengin çeşitlilik arz eder. Bugün Türkiye’de tekstil sanayi lokomotif sektörler arasında önde gelmektedir. Ama ne yazık ki önemli ekonomik değerlerimiz olan doğal lif üretimimiz neredeyse yok olmaya yüz tutmuş, çoğunlukla sentetik ve ithal hammadde kullanılmaktadır. Yerli hayvansal liflerimizden merinos, Ankara tiftiği, bitkisel liflerden keten ve kenevir üretimi canlandırmak için yeni devlet desteklerine ve işleme tesislerine ihtiyaç vardır. Tekstil sanayi kuruluşlarını bu alanlarda yatırıma, üniversitelerle iş birliğine ve geçmişine sahip çıkmaya davet etmek istiyorum. Dünyada insan bilincinin doğala yöneldiği, çünkü bedenimizin de doğanın bir parçası olduğu için doğaldan uzaklaştıkça zarar gördüğü aşikârdır. Türkiye bu yatırımlarla hem geleceğine sahip çıkacak hem de bağımsız sürdürülebilir bir tekstil sanayi ile güçlü olacak, katma değerli üretimler gerçekleştirecektir.

Emeklilik dönemi için kendinize belirlediğiniz akademik veya sanatsal hedefler var mı?

Henüz belirlediğim net bir durum yok hem akademik hem de sanat üretkenliğimi sürdürebilmeyi hedefliyorum diyebilirim, ama nerede nasıl olacağı konusunda henüz bir planım yok. Emeklilikten sonra alanımdaki akademik ya da toplumsal gelişmeleri izlemeye devam eder, elimden gelen veya benden istenen bir katkı olursa elbette seve seve yaparım. Zaten sanat ve edebiyat yaş ve olgunluk arttıkça verimlilik de artan alanlar olduğu için biten bir şey yok değişen şartlar var diyebilirim.

Sizce Türkiye’de sanat ve tasarım akademisyenlerinin emeklilik sonrası toplumsal ve akademik katkıları nasıl artırılabilir?

Müzelerde veya fahri uzman danışman olarak görev yapabilirler, fazla olmamak kaydıyla haftada bir gün üniversitelerde yüksek lisans, doktora ve sanatta yeterlik ders veya tez yürütmeye devam edebilirler. Sanayi iş birliği ve danışmanlık ya da sivil toplum kuruluşlarında önemli toplumsal hizmetler yürütebilirler. Bunlar benim için de seçenek tabii ki...

Türkiye’de sanat ve tasarım alanında emekli akademisyenler, bilgi ve deneyimlerinin sürdürülebilir bir biçimde aktarması için özel programlara ve teşviklere ihtiyaç duyulmaktadır. Akademik katkıları projelerle, topluma katkıları olan eğitim, sergi ve iş birliği faaliyetleri ile artırılabilir. Bu yaklaşım hem akademik literatürü hem kültürel mirası zenginleştirerek toplumsal farkındalık ve kültürel sürekliliğe hizmet eder.

Uzun yıllar süren bir akademik yolculuktan sonra genç akademisyenlere kariyer planlaması ve dengeli bir kişilik oluşturma konusunda ne tavsiye edersiniz?

Doktora veya Sanatta Yeterlik yapmış bir akademisyen insan ruhunu anlama, iyilikten yana olma ve ona göre davranış geliştirmeyi de başarabilen bir olgunluğa erişmiş demektir. Böyle değilse kendi kişiliğini sorgulamalı, düşünce ve davranışlarını doğruya güzele yönlendirmelidir. Özellikle de Geleneksel Türk-İslam sanatlarında, bu hayat anlayışı zaten sanatın içeriğini oluşturur. Üst ya da alt kademedeki kişilerin görüşleri değil kendi görüş ve hedefleri önemli olmalıdır. Her kişi kendisiyle yarışmalı, başkalarının ne yaptığı ne kazandığı onu eğer iyiye ve huzura doğru motivasyona yöneltmiyorsa ilgilenmemelidir.

Bu kişinin dış dünyaya gönlünü ve gözlerini kapaması değil, tam tersine tüm dünyadaki kendi alanında ve etkileşim içinde olduğu sanat dallarında olup-biteni dört gözünü, yani hem beden hem de kalp gözünü, açarak uyanıklıkla izlemesi gerekir. Böyle yapabilirse gördüklerinden beslenir, kendi eserlerine çağdaş yorumlar eklemesi kolaylaşır. Sanat fuarları, müzayedeler, müzeler, tabiatın doyulamaz ve derin güzellikleri gören gözler için çok şeyler fısıldar, yeter ki duyalım. Ancak yaptığı asgari şartları yeterli sayarak kendi özgünlüğünü ortaya koyamadan ben de varım demek, olgunluk değildir. Kötü niyetli jüri olmak da olgunluk değildir. Kendini beğenme, biraz cahillikten, biraz da ego veya narsisizmden kaynaklanan öne çıkma veya alttakileri ezme çabası geleneksel sanatların ruhuyla bağdaşmayan sığ, çıkarıcı kişiliğin göstergesi olabilir.

S. EMLAK: Sayın hocam bize ayırdığınız zaman, paylaştığınız bu kıymetli bilgiler için çok teşekkür ederim. Saygılarımla...

A. SOYSALDI: Sevgilerimle, ben teşekkür ederim...

Bu öpülesi ellerdi yıllarca bana yol gösteren, bu öpülesi eller... Cumhuriyet'in ve Türk kültürünün değerlerinin izinde azimle çalışmayı bana öğreten çok saygıdeğer danışmanım, pamuk hocam... Sizin rehberliğinizde yürümek ve izinizde yol almak benim için her zaman onur ve ilham kaynağı olacak Saygılarımla...